

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. φύλ. 759

Ἔτος ΑΓ'.

Φεβρουάριος 1979 (Π.Ο.Η.)

Τριτὴ Φύλλον Δεχ. 5.—

Τιμή 32 — Ἀθήναι Τ. 147 Τηλ. 3628280

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἀριθ. πρωτ. 1420

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1979 Π.Ε.

ΠΡΟΣ

Τὸν Ἱερὸν Κλήρον, Ἱερὰς Μονὰς καὶ τὸν Εὐσεβέστατον Λαὸν τῆς Μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ ἐπιπόθητα,

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή καὶ εὐλογία.

Μετὰ θλίψεως πολλῆς ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀπετολήθη πραξικόπημα ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, πρὸς κατάληψιν τῆς ἡγεσίας ταύτης. Οἱ μητροπολίται Κορινθίας κ. Κάλλιστος καὶ τῆς Μεγαρίδος κ. Ἀντώνιος προέβησαν λάθρα εἰς χειροτονίας ὁκτὼ ἐπισκόπων (τῶν ἀρχιμανδριτῶν Γερμανοῦ Ἀθανασίου, Καλλιστ. Γιαννακουλοπούλου, Καλλινίκου Σαραντοπούλου, Κυπριανοῦ Κουτσούμα, Μαξίμου Τσιτσιμπάνου,

Καλλινίκου Καραφυλλάκη, Ματθαίου Λαγγῆ καὶ Μερκουρίου Καλοσκάμη) καὶ ἀκολούθως αὐτοανекηρύχθησαν εἰς Σύνοδον μὲ ἀρχιεπίσκοπον τὸν κ. Κάλλιστον, ἀποκηρύξαντες τὴν καθεστῶσαν προϊσταμένην τὴν κανονικὴν καὶ ἀνεγγνωρισμένην Ἱερὰν Σύνοδον ἡμῶν, κατὰ παράβασιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Καὶ ἐγκωστοποίησαν τὴν μαρὰν ἀπόφασίν των εἰς ταύτην, ἀφεῶν προηγουμένως ἐπεχείρησαν νὰ ἐπικοινωνήσωσι μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Αὐξεντίου, πρὸς ἀναγνώρισίν των καὶ ἀπέμνησθησαν ὑπ' αὐτοῦ.

Πρὸς αἰτιολόγησιν τοῦ θραυστάτου τολμήματός των, τοῦ ἀληθῶς εἰπεῖν ἐκφορικῶν ἐγχειρήματός των, στρέφονται κατὰ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίως κ.κ. Γερωντίου, κατηγοροῦντες αὐτοὺς ὡς δῆθεν δικτατορικῶς διοικοῦντας τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ τάχα ἀνεχομένους διαβεβλημένους —κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν— κληρικούς, μεθ' ὧν ἐν τούτοις οἱ κατηγοροῦντες ἔχουν ἐπανελημμένως συλλειτουργήσει καὶ συμπροσευχηθεῖ, καὶ κρίνουν ἐξ ἰδίων τ' ἄλλοτρια.

Οὗτοι κατηγοροῦν προσέτι τὸν Μακαριώτατον καὶ τὸν Σεβασμιώτατον ὅτι λυμαίνονται δῆθεν τὸν ἱερὸν

ἡμῶν ἀγῶνα καὶ διέλυσαν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἐνῶ γνωρίζουν κάλλιστα ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς δραστηριότητος διοικήσεως αὐτῶν, ὁ ἀγὼν ἐπραγματοποίησε τὰ μεγαλύτερα καὶ ἀποφασιστικῆς σημασίας ἐπιτεύγματα τὰ ὁποῖα ἐδόξασαν καὶ ἀνύψωσαν τὴν μαρτυρικὴν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐπέβαλον εἰς τὴν συνείδησιν τῶν πιστῶν ὡς ἀληθὴ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, τόσον, ὥστε οὗτοι νὰ καυχῶνται ἐν Κυρίῳ ὅτι εὐχάριον μέλη τῆς (συνταγματικῆς κατοχύρωσις τῆς ἐλευθερίας τῶν λατρευτικῶν καθηκόντων ἡμῶν, δικαστικῆ ἀναγνώρισις τῆς κανονικότητος τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐν γένει κληρικῶν ἡμῶν, αὔξησις τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοῦ ἀγῶνος, δικαστικῆ ἀναγνώρισις τῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ἑσχατοτήριων κ.τ.λ.).

Οἱ πραξικοπηματῖαι ἐνεθυμήθησαν καὶ τοὺς ἐξεπολιθέντας παρὰ τῶν ἀρχιερέων Ἀκακίου, Χρυσόστομου καὶ Γαβριὴλ λιβέλλους, λησμονήσαντες, ὅτι οἱ ἴδιοι εἶχον κατακρίνει ἐπικαίρως τούτους καὶ ἐπαδοκίμασει ἀνεπιφυλάκτως κατὰ τὴν τελευταίαν σύγκλησιν τοῦ Ἱερατείου τὰς δι' αὐτοὺς ληφθείσας ἀποφάσεις συνεπιγράψαντες καὶ τὸ σχετικὸν πρακτικόν, ὃ δὲ ἐξ αὐτῶν Καλλιόπιος, ἐδέχθη τὸν διορισμὸν του ὡς Γραμματεῖος τῆς κατὰ τοῦ Χρυσοστόμου διαταχθείσης ἀνακρίσεως.

Ἵποκρίνονται οὗτοι ἀυστόλως, οὕτως αἰτιολογοῦντες τὰ ἀνατιολόγητα, καὶ ἐν ἀμαρτίαις προφασίζονται. Διότι ἤδη ἀπεκαλύφθη πλήρως ὁ ἰδιωτεὺς σκοπὸς των. Οἱ Γερμανός, Καλλιόπιος, Καλλίνικος καὶ Ματθαῖος, μὴ δυνήθentes νὰ χειροτονηθῶσιν ἐπίσκοποι εἰς τὴν Ματθαϊκὴν ἐκκλησιαστικὴν παράταξιν, εἰς ἣν ἀνήκουν ψυχῇ τε καὶ πνεύματι, ἀπρηνήθησαν τὴν πνευματικὴν των τροφὴν καὶ προσέφυγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἡμῶν, ἐκδηλώσαντες μετάνοιαν καὶ τοὺς ὁποίους ἐδέχθη μεγαλοφύχως φερομένη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν πιστεύσασα εἰς τὴν μετάνοιαν των. Πλὴν, τὸ ἀποκλειστικὸν κίνητρον των ἦτο ἡ ἐπισκοπότης των. Καὶ ὅταν ἀπληρώθησαν ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ δοξομανία των, ὡς παρεισάκτων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, προσήλθον εἰς τὴν συνωμοτικὴν συμμαχίαν μετὰ τοῦ ὁμογαλάκτου των Καλλιόπου, πρὸς ἀνάδειξιν τούτου εἰς ἀρχιεπίσκοπον καὶ αὐτῶν εἰς ἐπισκόπους.

Καὶ προσετερύθησαν ἐν τῇ παρασυναγωγῇ αὐτῶν τὸν ἐν παντὶ σπεύδοντα καὶ ἀποτυγχάνοντα Ἀντώνιον καὶ τοὺς εὐκαιρίαν δεσποτοποιήσεως ἐπιζητοῦντας Μερχούριον καὶ τοὺς πρεσβεύοντας τὴν συνεχῆ ἄνευ προετοιμασίας Θεῖαν Μετάληψιν, κατὰ τὴν Μακροακτικὴν δοξασίαν Κυπριανὸν καὶ τὸν ὑποτακτικὸν αὐτοῦ Καλλίνικον καὶ Μάξιμον ἐλπίζοντες ὅπως διὰ τοῦ σχηματισμοῦ Συνόδου, ἀγαλάθωσι τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ θέσωσιν ἐκποδὸν, τὴν καθεστῶσαν Ἱερὰν Σύνοδον ταύτης, ἐκδικαζόμενοι τὸν Μακαριώτατον καὶ τὸν Σεβασμιώτατον Γερόντιον, ὡς μὴ στέργαντες εἰς τὴν χειροτονίαν τούτων, μὴ ἐμπνεόντων ἐμπιστοσύνην, ἀναδεικνύοντες δὲ ἀρχιεπίσκοπον τὸν Καλλίστον, ὡς ἄλλον Ἀρσάκιον κατὰ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Ἀλλὰ ᾧ Κύριος ὁ ἐν Τριᾷδι Πανάγιε Παντοκράτωρ Θεός! «Ἄλλαι βουλαὶ ἀνθρώπων καὶ ἄλλα οὐτος κελεύει». Καὶ «μωραίνει οὗς βούλεται ἀπώλεσαι!» Τὸ σχισματικὸν σχέδιόν των ἀπέτυχε παταγωδῶς. Ἐ-

γένετο ἀμέσως ἀντιληπτὸν ὑπὸ τοῦ ὀρθοφρονούντος Ἱεροῦ ἡμῶν Κλήρου καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου, ὃ ὁποῖος τοὺς ἀπεδοκίμασε μετ' ἀγανακτήσεως καὶ τοὺς κατεδίκασεν ὡς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὡς ἀπομισταί, σκανδολοποιοὺς, ταραξίας καὶ διασπαστὰς τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἐνότητος τοῦ ὑπ' αὐτῆς διεξαγομένου ἐπὶ 50εῖαν ὄλην σκληροῦ ἀγῶνος. Καὶ ἔμειναν μόνοι!

Φοκιάττοντες διὰ τὸ πάθημά των, ἀπώλεσαν τὸν ἔλεγχον τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεών των καὶ ἐξαπολύουν προκηρύξεις πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν δίκην πολιτικῶν ἡγετῶν, εἰς ἃς τολμοῦν καὶ ὁμιλῶσιν, οἱ παροισνάγονοι καὶ σχισματικοί, οἱ ψευδοσπηῖρες τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, οἱ ποδοστατήσαντες καὶ τὴν ἰδίαν ὁμολογίαν των τοῖς Θεοῖς καὶ Ἱεροῖς Κανόνας, πρὸς κορεσμὸν τῆς δοξομανίας των, περὶ ἐπιβλήης ποιῶν ἀργίας καὶ καθαιρέσεως καὶ διενεργείας ἀνακρίσεων καὶ ἐκτρέπονται εἰς ὕβρεις, σκολοφαντίας καὶ ἀπειλάς, προκαλοῦντες τὴν θυμὴν καὶ τὰ εἰρωνικά καὶ χλευαστικά σχόλια τῶν ἀναγνωστῶν των τὰ φαιδρὰ των ταῦτα φληναφήματα, ἐνῶ δὲν τοὺς ἀπομένει εἰμὴ μόνον ἢ πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος ὁδὸς ὅπως τὸ διεκήρυξαν ὅτι θὰ πράξωσιν, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας των, διὰ νὰ κλαύσωσιν ἐκεῖσε ἐν πνευματικῇ περισυλλογῇ καὶ ψυχικῇ συντριβῇ διὰ τὸ διαπραχθῆν μέγα ἀμάρτημά των (Σχίσμα), τὸ ὁποῖον οὔτε μὲ μαρτυρικὸν αἷμα ἐξιλῶνεται, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν, κατόπιν τούτων, ἐπανδρωθεῖσα διὰ τῆς χειροτονίας ὡς ἐπισκόπων τῶν εὐσεβῶν ἐνθέρμων ζηλωτῶν καὶ ἀγωνιστῶν ἱερομονάχων Παϊχίου Φιλοκαλιστάκη (Αἰγίνης), Γερασίου Βράκα (Ταλαντίου), Θεοφίλου Τσίρμπα (Χριστιανουπόλεως), Στεφάνου Τσίκουρα (Καρδαμύλλων), Ἀθανασίου Ποστόλα (Πλαταμῶνος), Μαξίμου Βαλιανάτου (Ἐπτανήσου), Ἰουστίνου Κολοτούρου (Μαραθῶνος), Εὐθυμίου Ὁρφάνου (Σταυρουπόλεως) καὶ Παΐσιου Λουλέουγᾶ (Γαρδικίου) δι' Ἀμερικὴν, καὶ προσέθη εἰς τὴν ἀκρόωσιν τῶν γενομένων χειροτονιῶν ὡς ἀντικανονικῶν, διότι: 1) Ἐτελέσθησαν ἐν ἐτέρα ἐπαρχίᾳ ἄνευ ἀδείας τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου. 2) Μὴ πῆρσις τῶν χειροτονηθέντων ὑπὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἐπισκόπων καὶ τῇ ἀπαραίτητῳ συγκαταθέσει τοῦ Πρώτου τῇ τάξει. 3) Τέλεισι ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ εἰς ὃν ὑπόκεινται οἱ χειροτονηθέντες καὶ εἰς καθαιρέσιν τῶν τε χειροτονηθέντων καὶ χειροτονησάντων, ὡς συνομητῶν, πατριαστῶν, παραιοσυνογῶν καὶ σχισματικῶν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀγνοοῦσα τούτους συμπαράστατοιμένη ὑπὸ τοῦ Ἱερατείου καὶ τοῦ χριστεπωνήμου πληρώματος τῆς δοκιμασθείσης Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐκδηλώσαντος παντιτορώπως τὴν ὑπακοήν του καὶ ἀφοσίωσίν του εἰς αὐτήν, χωρεῖ ἀκλινῶς εἰς τὴν συνέχισιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος διὰ τὴν Ἀγιωτάτην Ὀρθοδοξίαν καὶ, τὸ αἰώνιον εὐστολόγιόν Της μὲ νῦξημένην τὴν ἀγωνιατικότητα καὶ μείζονα τὸν Ἱερὸν ἐνθουσιασμόν μέχρι τῆς τελικῆς νίκης αἰτίποτε ἐπὶ τῆς γραμμῆς πλεύσεως ἣν ἐχάραξεν ὁ αἰδήμιος γεραρὸς καὶ σφόδρος πρῶτος ἡγέτης ἡμῶν πρ. Φλωρίνης Κυρὸς Χρυσόστομος εἰς δόξαν τοῦ Ἀρχι-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀντώνιον τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν ἀποστέλλομεν.

Σάββατον, Ἀγ. Νηστεῶν 1979

Σεβασμιώτατε,

Δὲν θὰ ἤθελα νὰ στηλιτεύσω τὴν παράνομον ἐκκλησιαστικὴν πράξιν, εἰς τὴν ὁποίαν προέβητε πρὸ τινων ἡμερῶν, διὰ τοῦ Σχίσματος, πλὴν ὅμως ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὴν ἁγίαν Ὁρθοδοξίαν, ὥς ἡ ἐκτίμησίς μου εἰς τὸ προσώπὸν σας μὲ ἀναγκάζει νὰ ὁμιλήσω ἀδελφικῶς. Σὰς ὑπενθυμίζω ὅτι σήμερον εὐρίσκεισθε ὑπόδικος ἐξ 21 Ἱερῶν Κανόνων τοῦ πηδαλίου, διότι κατεφρονήσατε αὐτοὺς, μνησθέντες τοὺς ἀποστάτας τοῦ προηγούμενου Σχίσματος, τοῦ 1924. Ἐσχίσθητε λοιπὸν ἀπὸ τὴν Ἱ. Σύνοδον τῶν ΓΟΧ ἀντικανονικῶς τρόπον. Διότι, ὡς οὐ μὴν ὑπεκίνησεν ὁ ἀρχισχιστής διάβολος, ποὺ τόσο πολὺ μισεῖ τὴν ἁγίαν Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν ἐσχίσθητε; Μήπως διότι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Ἑλλάδος ὁ Ἀδριανὸς ἤτοι Αἰρετικῶς; Ὁχι. Ἄν ἦτο αἰρετικῶς ὠφείλατε νὰ καθαιρέσητε αὐτὸν καὶ νὰ ἀποκόψετε, πλὴν ὅμως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος οὔτε Αἰρετικῶς εἶναι οὔτε κακὸδοξος καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐνέργειά σας αὐτὴ θὰ ἀποβῇ μὲ μαῦρα καὶ κακὰ ἀποτελέσματα κατὰ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ταλαιπώρου ψυχῆς σας, ἡ ὁποία θὰ ζυρεθῇ μίαν ἡμέραν θέλοντας καὶ μὴ εἰς τὴν θέσιν τῆς Κολάσεως, ὅπου εὐρίσκονται οἱ ἀπὸ αἰῶνος Σχισματικοί, ὡς καὶ ὁ Παπαδόπουλος Χρυσόστομος. Ἀκνήριστα, μετανοήσατε καὶ φέρετε τοὺς συναποστάτας σας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπως διὰ κανονικῆς χειροτονίας ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν ΓΟΧ, λάβετε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐχάσατε διὰ τοῦ Σχίσματος. Εἰκοσι καὶ εἰς Ἱεροὺς Κανόνες σὰς καταδικάζουν βαρύντατα. Τώρα δὲν τοὺς φοβεῖσθε, δὲν τοὺς λαγαριάζετε, θὰ ἔλθῃ ὅμως στιγμή πού θὰ τρέμετε σὰν φθινοπωρινὸ φύλλον, ἀλλὰ τότε θὰ εἶναι ἀργά. Εἰς τὸν Ἅδην μετάνοια δὲν ὑπάρχει καὶ ἀπαξ χάσις ἡ ψυχὴ τὴν σωτηρίαν τῆς δὲν ὠφελεῖ εἰς τίποτα.

Δυστυχῶς εἰς τὴν τύφλωσιν αὐτὴν σὰς κατήντησε ἡ ἀφοβία σας, εἰς τὸ νὰ προσκυνῆτε εἰς ἄγχι, ἓνα εἰκονομάχον, κατὰ τοῦ ὁποίου τὸ ἅγιον Συνδικὸν τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ βροντοφωνήσῃ αὐρίων, τὸ «τοῖς κοινοῦσιν ἐν γνώσει, τοῖς ὑβρίζουσιν καὶ ἀτιμάζουσιν τὰς

σεπτὰς Εἰκόνας, Ἀνάθεμα. Τί νομίζομεν; Οἱ ἀπειλὲς τῆς Ἐκκλησίας χάνονται εἰς τὸ κενόν;

Αὐτὰ σὰς γράφω καὶ εὐχομαι νὰ σὰς δοθῇ ἡ ἐξ οὐρανοῦ σύνεσις.

Μαγδαληνὴ

Ἑγούμενῃ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀναλήψεως Κοζάνης

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΣ - ΑΘΩ

Ἀριθ. Πρωτ. 27.

Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τῇ 15 Φεβρουαρίου 1979

Π ρ ὶ ς

Τὸν Διευθυντὴν Συντάξεως τοῦ Περιοδικοῦ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας».

Εἰς Ἀθήνας

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἐν πρώτοις εὐχόμεθα ὅπως διέλθωμεν τὸ τρέχον Σωτήριον ἔτος ἐν πνευματικῇ περισυλλογῇ καὶ μετανοίᾳ ἀπ' ἐνός, ἀπ' ἐτέρου δὲ ὅπως ἀξιοθώμεν ἅπαντες τῆς ἐξ ὕψους ἀρωγῆς καὶ βοηθείας πρὸς κράτησιν τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1978 τοῦ ὑφ' ὑμῶν ἐγκρίτου περιοδικοῦ ἐγράφη ὁλόκληρον βιογραφικὸν κείμενον ἐγκωμίων ὑπὲρ τοῦ ἄρτι κοιμηθέντος ἐν Ἀγ. Ὄρει Ἀρχ.του Ἀγαθαγγέλου Βούρδουλα.

Χάριν τῆς ἀληθείας καὶ κυρίως πρὸς ἀποκατάστασιν γενομένου σκανδαλισμοῦ συνειδήσεων πολλῶν, γνωρίζομεν ὑμῖν πρῶτον ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Ἀρχ.της ὅχι μόνον δὲν ἐκοιμήθη εἰς τὸ ἡμέτερον Ἀντιπροσωπεῖον (Κονάκιον) ἀλλὰ τὸ λυπηρότερον καὶ ἄξιον θρήνου ὅτι προσεχώρησε εἰς τοὺς ἐδῶ μνημονεύοντας ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ βίου του παρ' οἷς καὶ ἐτελειώθη.

Συγκεκριμένως ὡς καλῶς ἐληροφρορήθημεν οὗτος διαβίων ἐπὶ μῆνας πρὸ τῆς κοιμήσεώς του εἰς τὴν Ἱ. Σκήτην Κοντλουμουσίου κατὰ μόνας εἰς κελλίον ἡσθένησε καὶ ἠτήσατο τὴν λήψιν τοῦ Μ. Ἀγγελικοῦ σχήματος παρὰ τῶν ἐν τῇ σκήτῃ ταύτῃ μνημονευόντων συμμοναστῶν του περὶ καὶ ἔλαβεν μεταλαβὼν ἐπίσης καὶ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ὑπ' αὐτῶν. Καὶ μετὰ περίπου 2 ἡμέρας ἐτελειώθη εἰς χεῖρας των κηδευθῆς ὡσαύτως ὑπὸ τῶν ἰδίων.

Ὅθεν θερμῶς παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως προσῆτε εἰς κατάλληλον διάψευσιν εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον φύλλον τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ κατόπιν τῆς λήψεως τῆς παρούσης διότι ἐγένοντο ἤδη σχόλια ἐν Ἀγίῳ Ὄρει διὰ τὰ ἀνακριβῆ ἀναγραφέντα εἰς βάρος τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἱ. ἡμῶν Μονῆς καὶ ἐν γένει τοῦ Ἱ. ἡμῶν Ἀγῶνος ἐξ ἀμφοτέρων, τοιούτε-

ποιέμενος Χριστοῦ τῶν θεοφόρων Πατέρων καὶ τῆς πατριστατικῆς Πατρίδος.

Ἐπιστάται ἡ προσοχὴ ὑμῶν ἐπὶ τῆς διακοπῆς πάσης μετ' αὐτῶν Κοινωνίας πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὀριζομένων ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτιμῶν.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

ΑΔΡΙΕΝΤΙΟΣ

Ὁφειλόμενη ἀπάντησις

Πρὸς τὴν λεγομένην Σύνοδον τῆς πραξικοπηματικῆς
Ἐκκλησίας τῶν ΜΑΤΘΑΙΩΝ.

Καθιόντως τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν ἀπευθύνω
εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 23.2.1979 Π. Ἡμερ. διακηρύ-
ξεως πρὸς ἅπαντας τοὺς Ὁρθόδοξους καὶ εὐσεβεῖς
Χριστιανούς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλοῦ.

Ὅλος ὁ Χριστιανικὸς κόσμος τοῦ Π. Ἡμερ. καὶ
μὴ, οἱ γνωρίζοντες τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα τῶν
Γ.Ο.Χ. αἰσθάνονται ἀποτροπιασμὸν καὶ αἰσχύνῃ διὰ
τὰ γραφόμενα εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς Σχηματικῆς
ἐκκλησίας τῶν Ματθαϊκῶν. Π. χ. ἡ Πόρνη νὰ ἀπο-
καθιστᾷ τὴν Κυρία. Ἀλλὰ τί νὰ εἰπωμεν περισσότερον
τοῦ Εὐαγγελίου λέγοντος «ἀρχεῖ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία
καταλλήγει εἰς ἀπώλειαν καὶ πλάνην. Γνώσεσθαι τὴν ἀ-
λήθεια καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσῃ ὑμᾶς».

Ἡ Ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται εἰς τοὺς κόλπους
τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας. Δὲν θὰ μακρολογή-
σω καὶ οὔτε θ' ἀναφεροῦμαι εἰς λεπτομέρειας τῆς ἐπιστο-
λῆς ἢ μᾶλλον τοῦ Λιβέλλου. Ἐνὰ μόνον θὰ προσθέσω
ὅτι τὸ θλιβερόν πραξικόπημα εἶναι ἀπαύγασμα τοῦ
πατρὸς των Βρισθένους Ματθαίου, ὁ ὁποῖος σὰν ἄλ-
λος Ἐωσφόρος καὶ μὴ ἔχον συνείδησιν Ἀρχιερατικὴν
καὶ παρασυρόμενος ἀπὸ πολλῶν Δαιμονοπλήκτων ἐταί-
ρων του ἐν μία νυκτὶ ἐπληξε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χρι-
στοῦ χειροτονήσας μόνος του 12 Ἀρχιερεῖς καὶ διὰ
τῆς πράξεως αὐτῆς ἐπροξένησεν μέγα σκάνδαλον εἰς
τὸν λαόν καὶ εἰς τὸν λαὸν εἰς τρόπον ὥστε τὸ
κακὸ νὰ συνεχίζεται. Κύριοι τοῦ πραξικοπηματός.
Σταματῆστε ἐπὶ τέλους νὰ σκανδαλίζετε καὶ νὰ προ-
καλῆτε τοὺς Χριστιανούς. Δὲν φοβεῖσθε τὸν Θεόν; δὲν
αἰσθάνεσθαι ἐντροπὴν νὰ λέγετε τὸ Φῶς σκότος καὶ τὸ
σκότος Φῶς; Οἱ πραξικοπηματῆται εἶναι ἰδικὰ σας παι-
διά, ὁ δὲ Ἀντώνιος Ντούλιας ἦτο Ἡγούμενος τῆς Μο-
νῆς Κερατέας ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας 20 ἐτῶν. Ὁ δὲ Κάλ-
ιστος ἰδικὸς σας ἐπίσκοπος. Προσεχώρησαν λοιπὸν εἰς
τὴν ἡμετέραν Σύνοδον μεταμεληθέντες, προσπίπτοντες
καὶ λέγοντες «Νῦν ἀπολύεις τὸν Δούλον σου Δέσπο-
τα...», ἀλλὰ ἀργότερον ἐμυμήθησαν τὸ παράδειγμα τοῦ
«Ἀγίου πατρὸς των Ματθαίων» τοῦ Ἀρχιεπιστοῦ, δη-
μιουργήσαντες νέον σκάνδαλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
Χριστοῦ, χειροτονήσαντες Ἀρχομανεῖς τινὰς Ἀρχι-
μανδρίτας πλείστοι ἐξ αὐτῶν ξένης προελεύσεως καὶ
ἀγνωστοὶ εἰς τὴν ἡμετέρα Ἐκκλησία (Εἷς μόνον ἐπα-
ρασύρθη εἰς τὸ πραξικόπημα ἰδικὸς μας), ὧν τὰ ὀνό-
ματα ἐγράφησαν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν προδοτῶν τῆς
ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀδόκιμοι ὄντες καὶ ἀσυγ-
κίνητοι πρὸς τὴν τελευταίαν Διαθήκην τοῦ Κυρίου μας

στὴν Μνημευόντων καὶ Ζηλωτῶν ἐκάστου διὰ ἴδιον
τέλος.

Ταῦτα καὶ διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ Φιλε-
δελφίας καὶ ἀγάπης.

Μετ' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου
+ Ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος κ' οἱ σὺν Ἐμοὶ ἐν Χριστῷ
Ἀδελφοί.

εἰς τὸν κήπον τῆς Γεσθημανῆς ὁ ὁποῖος «ἀδὴμονώ»
ἔγραφε μὲ δάκρυα στὰ μάτια εἰς τὴν γῆν, τὰ ἀθάνατα
ἐκεῖνα λόγια: «ἵνα πάντες ἐν ὧσιν». Ἡ ἐνότης εἶναι
ὑψίστη ἀρετὴ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Εὐχομαι ἀπὸ βάθους καρδίας καὶ παρακαλῶ τὸν
Κύριο ἵνα φωτίσῃ τὰς διανοίας τῶν παρεκτραπέντων
καὶ μὲ εἰλικρινῇ μετάνοιαν καὶ ταπείνωση ζητήσουν συ-
γνώμην. Καὶ ἡ δὲ φιλόστοργος μητέρα μας ἐκκλησία
ἔχει ἀνοιχτὰς τὰς ἀγκάλας τῆς γιὰ νὰ δεχθῇ τὰ πλε-
νθθέντα τέκνα τῆς.

Μετ' ἀπείρων εὐχῶν

Ὁ Γρεβενῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθανάσιος

ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Πρωτοερέως Μιχαὴλ Ν. Σαββοπούλου

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Εὐσεβάστως ἀναφέρομαι καὶ διαμαρτύρομαι ἐκ-
φράζων καὶ τὰς ἀνησυχίας τῶν ἐνοριτῶν μου (Ἁγ.
Τριῶν Ἱεραρχῶν) διὰ τὰς εἰς θάρος τῆς Ὁρθοδοξίας
καὶ Αἰωνίας Ἑλλάδος διαδραματιζόμενα ἀπὸ τὸ 1974
καὶ ἐντεῦθεν. Ὁ λαὸς στέλλει βουλευτὰς διὰ νὰ θεμε-
λιώσουν Ὁρθόδοξον Ἑλλάδα καὶ οὗτοι τὴν ἐκθεμελιώ-
νουν παραδίδοντες ταύτην εἰς τοὺς ἐγκληματίας προ-
δῶτας Κομμουνιστάς. Ἱστορία, γλώσσα διεστρεβλώθη-
σαν, ἡ Παιδεία παρεδόθη ἀμαχητὶ εἰς τοὺς Κομμου-
νιστάς, ραδιόφωνον, τηλεόρασις βοθεύουν καὶ ἀλλοιών-
ουν τὴν Ἱστορίαν, ἡ δὲ ΕΡΤ εὐρίσκεται εἰς χεῖρας
Κομμουνιστῶν, ὁ κυτρινισμὸς τοῦ ΤΥΠΟΥ εἰς ἔξαρσιν
περικογραφία, ἔργα πονηρὰ, ἀναισχυντία καὶ δυσωδία
εἰς Στέγας καὶ Ἑστίας εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ Σο-
βιετικὴ διοίκησις εἰς αὐτά, δυσφημοῦνται αἱ Ἐνοπλῆς
Δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ εἰς ὅλα αὐ-
τὰ ἔρχονται οὗτοι αἱ ὁποῖοι ὀρκίστηκαν πίστιν εἰς τὸ
Σύνταγμα νὰ τὸ καταπατοῦν ψηφίζοντες νόμους ἀντε-
θνικούς καὶ ἀντιχριστιανικούς ὅπως εἶναι οἱ νόμοι «πε-
ρὶ ἀόπλου θητείας εἰς τοὺς Ἱερωτάδες» καὶ περὶ νό-
μου ἀμβλώσεων καὶ ἔρχεται τὸ κράτος νὰ ἐορτάζῃ ἐφέ-
τος μὲ ἀναίδειαν χιλίων πιθήκων τὸ ἔτος τοῦ ΠΑΙ-
ΔΙΟΥ, τὸ ὅποιον δίδει νόμιμον δικαίωμα εἰς τὰς νεω-
τέρας Μηδεῖας νὰ τὸ δολοφονοῦν προτοῦ γεννηθῇ. Με-
θαύριον οἱ βουλευταί, ἡ πλειοψηφία τῶν ὁποίων
δὲν ἔχει χριστιανικὴν συνείδησιν, ψηφίζουν τὴν
ἐκθεμελίωσιν τῆς οἰκογενείας τὴν ὁποίαν εἰρήσθω
προστατεῦει τὸ Σύνταγμα (ἄρθρον 21 παρ. 1) διὰ νὰ
κάμουν νόμον διὰ 3.000 περίπου μοιχούς Ἑλλήνας τὸ
αὐτόματον διαζύγιον. Τὸ θέμα αὐτὸ ἀνήκει μόνον εἰς
τὴν Ἐκκλησίαν. διὰ τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νόμου, ἐπιβρα-
βεύεται ὁ μοιχὸς καὶ ἡ παρείσρατος γυνή, καὶ ἡ ἀναί-
τιος γυνή καὶ τὰ ζωντόρρανα δέχονται τὴν χαριστι-
κὴν βολὴν ἀπὸ τὸ Κράτος. Διαμαρτυρόμενος διὰ πάντα
τὰ ἀνωτέρω θέλωμεν νὰ πιστεύομεν ὅτι οἱ βουλευταί

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΤΥΠΟΣ

Έχει γίνει ήδη συνείδησις μεταξύ των αναγνωστών του περιοδικού μας αλλά και όλων των πιστών, ότι κατά το παρελθόν δίμηνον ο ημερήσιος τύπος Ἀθηνῶν — Θεσσαλονίκης, ασχολείται σοβαρά με τὰ προβλήματά μας.

Οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀποτελοῦν ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα καὶ υγιέστερα ἐθνικά κομμάτια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δὲν ἦταν, λοιπόν, δυνατόν ἡ προσφορά τους πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος νὰ παραθεωρηθοῦν.

Τὰ δημοσιευόμενα κείμενα καὶ ἡ εἰδησεογραφία ἀποδεικνύουν ὅτι πραγματικά οἱ ἐφημερίδες ἐνδιαφέρονται θετικά μετὰ τὴν πολυποίκιλη δραστηριότητά μας.

Ἀπὸ τὴν στήλη αὕτη κάθε μῆνα θὰ παρουσιάσουμε συνοπτικά ὅ,τι γράφεται γιὰ μᾶς ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες. Πρέπει, μάλιστα, νὰ δείξουμε καὶ ἐμεῖς ἀνάλογο ἐνδιαφέρον. Στὰ κεντρικά γραφεῖα τῆς Συνόδου μας θὰ πρέπει νὰ στέλνουν οἱ ἱερεῖς μας, οἱ μοναχοὶ μας καὶ οἱ πρόεδροι τῶν παραρτημάτων κάθε τους ἐνδιαφέρουσα δραστηριότητα, ὥστε, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ δημοσιεύεται στὸ περιοδικό μας ἀφ' ἑτέρου — ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐνδιαφέρον — νὰ δίδεται στὸν ἡμερήσιο τύπο.

Ἡ προβολὴ τῆς δραστηριότητός μας, ἀλλὰ κυρίως τῶν προβλημάτων μας μέσω τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων, θὰ βοηθήσουν τὸν ἀγώνα μας καὶ διεξάγεται ἐπὶ μισὸ αἰῶνα καὶ πλέον μετὰ τόση πίστι γιὰ τὰ ἰδανικά μας καὶ γιὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, νὰ προοδεύσῃ καὶ νὰ ἐπιδύσῃ ἅλτα μέχρι σήμερον προβλήματα.

Οὕτω ἡ «**ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ**» τὴν 18.1.79 γράφει:
ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ ΑΥΡΙΟ
ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΕΣ

Χιλιάδες παλαιοημερολογίτες γιορτάζουν αὔριο τὰ Θεοφάνεια. Στὸν ὁρμό τῆς Ζέας Φρεατῖδος ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ. Αὐξέντιος θὰ τελέσῃ τὸν ἀγιασμό τῶν ὑδάτων. Στὴν τελετὴ παίρνουν μέρος τὰ μέλη τῆς Ἱεραρᾶς Συνόδου, δεκάδες κληρικοὶ τῶν ΓΟΧ, ἐπίσκοποι καὶ πλῆθος λαοῦ.

Σημειώνεται πὺς οἱ ΓΟΧ ἔχουν περισσότερους ἀπὸ ἓνα ἑκατομμύριο πιστοὺς, 200 μοναστήρια σ' ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα, ἐκκλησίες καὶ εὐαγγ. ἰδρύματα μετὰ πλούσιο φιланθρωπικὸ - κοινωνικὸ ἔργο.

ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα προαναγγέλλουν τὴν ἐσοτὴν τῶν Θεοφανείων καὶ ἄλλαι ἡμερήσιαι ἐφημερίδες ὡς ἡ «**ΕΣΤΙΑ**». «**ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ**», «**ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**». «**ΒΗΜΑ**» κ.λπ., δημοσιεύσασαι τὴν ἐπομένον τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ φωτογραφίας, 20.1.79 γράφουν:

δὲν θὰ θελήσουν νὰ ψηφίσουν κατὰ κομματικὴν διατάγην νόμον ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἐγκληματικὸν μετὰ λύσειν τῆς οἰκογενείας, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει καθίστανται περιφρονηταὶ καὶ ἐπίορκοι τοῦ Συντάγματος τῶν Ἑλλήνων τοῦ ὁποίου ἡ τήρησις ἀφιερῶται εἰς τὸν πατριωτισμὸν των.

ΜΕ ΚΑΘΨΤΕΡΗΣΙ 13 ΗΜΕΡΩΝ ΓΙΟΡΤΑΣΑΝ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΙΑ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΕΣ

Μὲ δέκα τρεῖς ἡμέρες καθυστέρησι οἱ Παλαιοημερολογίτες γιόρτασαν χθὲς στὸν Πειραιᾶ τὰ Θεοφάνεια. Στὸν ὁρμό τῆς Φρεατῖδος ἔγινε ὁ ἀγιασμός τῶν ὑδάτων καὶ ἡ κατάδυσις τοῦ τιμίου σταυροῦ. Στὴν φωτογραφία, ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ. Αὐξέντιος, μέλη τῆς Συνόδου τῶν ΓΟΧ, βουλευτὲς καὶ πλῆθος κόσμου κατὰ τὴν τελετὴ τοῦ ἀγιασμοῦ.

«**ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ**», 20.1.79:

ΕΩΡΤΑΣΑΝ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ
ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΕΣ

Χιλιάδες Παλαιοημερολογίτες γιόρτασαν χθὲς τὰ Θεοφάνεια. Στὸν ὁρμό τῆς Ζέας Φρεατῖδος ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ. Αὐξέντιος ἐτέλεσε τὸν ἀγιασμό τῶν ὑδάτων. Στὴν τελετὴ ἔλαβαν μέρος τὰ μέλη τῆς Ἱεραρᾶς Συνόδου, δεκάδες κληρικοὶ τῶν ΓΟΧ, ἐπίσκοποι καὶ πλῆθος λαοῦ. Σημειώνεται πὺς οἱ ΓΟΧ ἔχουν περισσότερους ἀπὸ ἓνα ἑκατομμύριο πιστοὺς, 200 μοναστήρια σ' ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα, ἐκκλησίες, εὐαγγ. ἰδρύματα μετὰ πλούσιο φιλανθρωπικὸ - κοινωνικὸ ἔργο καὶ συνεχίζουν νὰ ἐφορτᾶν ἰδιαίτερος τὶς ἐκκλησιαστικὰς ἐφορτὰς. Στὴν φωτογραφία ἓνα στιγμιότυπον ἀπὸ τὸν χθεσινὸν ἐορτασμόν.

«**Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ**», 24.1.79 γράφει:

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΕΣ

Σχετικὰ μετὰ τὴ συζήτηση γιὰ τὸ «αὐτόματο διαζύγιο», ἡ Σύνοδος τῶν ΓΟΧ (Παλαιοημερολογιτῶν) τοῦ κ. Αὐξέντιου, τάχθηκε ἐναντίον τῆς ψηφίσεώς του. Γιὰ τὸ θέμα ἐξέδωσε ἀνακοίνωσι πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ τὶς μονές.

«**ΕΣΤΙΑ**», 5.2.79

ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΛΗΘΟΥΝ ΟΤΙ ΠΡΟΣΦΕΤΟΥΝ
ΟΙ «ΓΝΗΣΙΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ»

Ἡ «Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν» εἰς ἀνακοίνωσίν της ἐδήλωσεν ὅτι, προκειμένου νὰ προστατεύσῃ τὰ δικαιώματα αὐτῆς ἐκ τοῦ ποιμνίου της, ἀπεφάσισε νὰ καταφύγῃ εἰς διεθνεῖς ὁργανισμούς. Συγκεκριμένως, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν «Γνησίων Χριστιανῶν», κ. Αὐξέντιος ἀπαντῶν εἰς τοὺς δημοσιογράφους εἶπεν, ὅτι «εἶναι ἀπαράδεκτον οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Σύνταγμα τὸ ὁποῖον κατοχυρώνει τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, νὰ μὴ ἀπολαύουν τῶν δικαιωμάτων των, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ κίνημά των ἀριθμεῖ 2 ἑκατομμύρια πιστῶν, ἀλλὰ εἰς αἰρέσεις ἢ δόγματα ἢ ἑτεροδόξοι ἀπολαύουν ἰδιαίτερων προνομίων».

Ἐξ ἄλλου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Αὐξέντιος διαμαρτυρήθη ἐπίσης διότι ἐμποδίζεται εἰς τοὺς κληρικούς τοῦ κινήματος ἡ ἔξοδος ἐκ τῆς χώρας, ἐὰν δὲν φέρουν λαϊκῆς ἐνδυμασίας καὶ τὸ διαβατήριόν των ἀναγράφῃ ὅτι εἶναι κληρικοί. Τέλος ἀνεφέρθη ὅτι εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἰδίας τακτικῆς δὲν τοὺς παρέχεται τὸ δικαίωμα ἀνεγέρσεως καὶ λειτουργίας ἐκκλησιαστικῶν ἱδρυμάτων.

«ΑΠΡΟΠΟΛΙΣ», 7.2.79

**ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΘΑ ΚΑΤΑΦΤΓΟΥΝ
ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΕΣ**

Με δηλώσεις του ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παλαιημερολογιτῶν κ. Αὐξέντιος, ἀπαντώντας σὲ ἐρωτήσεις δημοσιογράφων, εἶπε ὅτι ἐνῶ ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων ἔχει κατοχυρωθῇ Συνταγματικά, οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ δὲν ἀπολαμβάνουν τῶν συνταγματικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων. Ἐνα κίνημα 50 ἐτῶν μὲ ἑκατομμύρια πιστοὺς, εἶπε ὁ κ. Αὐξέντιος, μὲ ἔντονη θρησκευτικὴ δραστηριότητα, μὲ 120 μοναστήρια, μὲ 1.000 κληρικούς - μοναχοὺς καὶ μοναχὲς θεωροῦνται πολῖτες δευτέρας κατηγορίας. «Οἱ κληρικοὶ μας καὶ ἐγὼ προσωπικά, ἐτόνισε, δὲν μπορούμε νὰ ταξιθεύουμε στὸ ἔξωτερικό ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες πολῖτες.

Καταλήγοντας ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν ΓΟΧ ἐδήλωσε ὅτι ἡ Σύνοδος τῶν παλαιημερολογιτῶν προκειμένου νὰ προστατεύσῃ τὰ κανονικά της δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ποιμνίου της, εἶναι ἀπο-

φασισμένη νὰ καταφύγῃ σὲ διεθνεῖς ὁργανισμοὺς καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ.

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ», 16.2.79

Σήμερα ἐξ ἄλλου συνέρχεται καὶ ἡ Σύνοδος τῶν Παλαιημερολογιτῶν, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐξεντίου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων θὰ συζητηθῇ ἡ χορήγησης οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως σὲ σεισμοπαθεῖς τῆς Θεσσαλονίκης.

ΣΤΗΝ ΟΔΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Συνοδικὸ μέγαρο στὴν Καλλιθέα θὰ ἀνεγείρουν οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Θὰ περιλαμβάνῃ γραφεῖα, χώρους διαλέξεων, βιβλιοθήκη κλπ. Ἡ Σύνοδος, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐξεντίου, ὥρισε θμελὴ ἐπιτροπὴ ἀρχιερέων, νομικῶν, τεχνικοῦ καὶ οἰκονομολόγου γιὰ νὰ προχωρήσῃ στὶς διαδικασίες ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν τύπον ὁ ὁποῖος διὰ τῶν δημοσιευμάτων του ἐνημερώνει καὶ διαφωτίζει τὴν Ἑλληνικὴν καὶ διεθνὴν κοινὴν γνώμην, ρίπτων ἄπλετον φῶς ἐπὶ τῶν ἐπὶ πεντηκονταετίαν καὶ πλέον, ἀδικαιολογητῶς ἀνεκκληρώτων δικαίων θρησκευτικῶν αἰτημάτων μας.

Ἡ ἀνεκτίμητος αὐτὴ προσφορά του δὲν ἀφορᾷ μόνον τὴν ἱερὰν ἡμῶν παρεμβολήν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν Ὁρθοδοξίαν, καὶ τὴν Φιλτάτην Πατριδα.
Θ. Μ.

Πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πάντα ὑπεύθυνον

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ — ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Τῆς Ἐκκλησίας Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν
ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν 19ην Δεκεμβρίου 1978 συνελθόντες ἐκτάκτως οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Κάνιγγος 32, Ἀθήνας), πλὴν τῶν ἄλλων, αἵτινα συνεζήτησαν καὶ ἀπεφάσισαν, ἐξεδήλωσαν τὴν ζωερὰν αὐτῶν ἀνησυχίαν διὰ τὴν ὁσημέρην ἐμφανεστέραν ἀποχριστιανοποίησιν τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην φορὰν εἰς τὰς κρίσιμους ἡμέρας, αἵτινας διερχόμεθα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὀφείλει, ὡς πολλάκις καὶ εἰς τὸ παρελθόν, νὰ δώσῃ τὴν σωστικὴν πνευματικὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν. Εὐρισκόμεθα ὅμως πρὸ τοῦ παραδόξου φαινομένου, καθ' ὃ αὐτὰ ταῦτα τὰ μέλη τῆς φιλιτάτης ἡμῶν Πατρίδος καταφέρουν θανάσιμα πλήγματα παντὶ τρόπῳ εἰς τὸ μαρτυρικὸν σῶμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἥτις πάντοτε ὑπῆρξεν ἡ Κιβωτὸς τοῦ μαρτυρικοῦ ἡμῶν Ἔθνους. Πρὸ λοιπὸν μιᾶς τοιαύτης κατὰ πάντα θλιβερᾶς καταστάσεως, δημιουργηθεῖσης ἀπὸ τὸν ἐκ τῆς ἀθέου Δύσεως πνεύσαντα ὕλιστικὸν

καύσωνα, πρὶν εἶναι πολὺ ἄργά, ὅτε θὰ θοηρῶμεν ἀνωφελῶς ἐπὶ τῶν ἐρεπιπῶν, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ διαμαρτυρηθῶμεν μετὰ ἀληθινῆς φωνῆς πρὸς πάντα ἀρμόδιον καὶ νὰ δηλώσωμεν καὶ ἀπαιτήσωμεν τὰ ἑξῆς:

- α) Οἱ δύο ἄνομοι, ἀντιχριστιανικοὶ καὶ ἀνθεθνικοὶ νόμοι ὑπὲρ τῶν ἀμβλώσεων καὶ τῶν ἀπατρίδων Ἑχωβάδων πρέπει νὰ καταργηθῶν.
- β) Πᾶσα κίνησις διὰ τὴν νομιμοποίησιν τοῦ αὐτομάτου διαζυγίου καὶ τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀποποινικοποίησιν τῆς μοιχείας ὀφείλει νὰ παύσῃ ἀμέσως.
- γ) Νὰ ἐπανεέλθῃ ἐπὶ τοῦ κοντοῦ τῶν Σημαιῶν ὁ Τίμιος Σταυρὸς καὶ νὰ ἀναρτηθῇ πάλιν εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἀπομακρυνθεῖσα εἰκὼν τοῦ Κυρίου, διότι οἱ ἀξιότιμοι κ. Βουλευταὶ ἐκπροσωποῦν τὸ Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν πλήρωμα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ φωνὴ αὐτῶν ὀφείλει νὰ ἐκφράζῃ τὸ θρησκευτικὸν αὐτοῦ αἶσθημα.
- δ) Νὰ παταχθῇ πᾶσα ἀνόσιος καὶ ἀνθεθνικὴ παραχάραξις τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, ἥτις εὖρε ἐσχάτως ἔδαφος καὶ εἰς τὰ σχολικὰ ἀκόμη βιβλία, σκοποῦσα κυρίως νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν πανθομολογουμένην ἀλήθειαν τῆς σωστικῆς

ἐπιδράσεως τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἱστορία τοῦ ἔθνους.

- ε) Νὰ παύσῃ πᾶσα διευκόλυνσις διακινήσεως μεταξὺ τοῦ λαοῦ ὧν τῶν ὑπόπτων «πνευματικῶν» κινήσεων, προερχομένων ἐξ Ἀνατολῶν καὶ ἐκ Δυσιῶν, τύπου ἀνατολικῶν θρησκευτῶν, «παιδιῶν τοῦ Θεοῦ» καὶ λοιπῶν αἰρετικῶν παραφυάδων, ἀπεργαζομένων τὴν διαφθορὰν ἰδίως τῆς νεολαίας.
- στ) Νὰ διακηρυχθῇ ὅτι οἱ Ἰεχωβάδες καὶ οἱ Σιωνισταὶ εἶναι ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὲν πρέπει νὰ εκπληρώνονται αἱ παραλειτουργίαι αὐτῶν ἐπιθυμία, ὥς ἡ γενομένη ἀπαρτίσθαι ἐκ τῶν λεωφορείων τῶν ἀριστῶν θρησκευτικῶν περιεχομένου κλπ.
- ζ) Νὰ διενεργηθῇ κάθαρσις τῶν ἐντύπων πάσης φύσεως, ὥστε νὰ μὴ διοχετεύεται δι' αὐτοῦ τὸ δηλητήριον τῆς ἡθικῆς σήψεως εἰς τὸν λαόν καὶ νὰ ἀπαγορευθῇ πᾶν τὸ βλάσφημον θεατρικὸν ἔργον «Ἰησοῦς Χριστὸς Ὑπέρλαμπρο ἄστρο», τὸ ὁποῖον — ἀποτελοῦν τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς ἀσεβείας, γλενάξει, ἐξουθενῶν καὶ κατεξυτελίζει τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ διαστρεβλῶναι δεινότητά καὶ μετὰ τὸν ἐλεεινότερον τρόπον τὴν Εὐαγγελικὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν καὶ οὕτω οἱ Ἕλληνες, οἵτινες προσκυνοῦν τὸν Χριστὸν ὡς Θεόν, ἐμφανίζονται ἀσεβέστεροι τῶν ἀθέων κινηματογραφιστῶν τῆς Δύσεως.

Πάντα ταῦτα, ὡς καὶ ἄλλα παρεμφερῆ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ ἀγωνιῶντες διὰ τὸ μέλλον τῆς Πατριδὸς ἡμῶν, καλοῦμεν τοὺς ἀρχηγούς τοῦ ἔθνους, πνευματικούς καὶ πολιτικούς, νὰ ἀρθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀναστολὴν τῆς ἐπερχομένης καταστροφῆς. παροτρύνομεν δὲ τὸν εὐσεβῆ λαόν, ὅπως ἐνδὸς μὲν νὰ ἐπαγρυπνῇ προσευχόμενος ἐκτενῶς πρὸς τὸν μόνον δυνάμενον σῶσαι ἡμᾶς Σωτῆρα Χριστόν, ὅπως ἐξέτερον δὲ νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντόνως πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν διὰ τηλεγραφημάτων, ψηφισμάτων, συγκεντρώσεων κλπ., δεικνύον δυναμικῶς καὶ ἐν ἔργοις ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι «ἐξέσφατος ἀμπέλι», ἀλλὰ Πατρίς Ἡρώων καὶ Ἁγίων. Φάρος τῆς Ἀληθείας, λυχνὸν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ὁδηγὸς πρὸς Οὐρανόν.

Ἐκ μέσους τῶν συνεδριασάντων
Ὁ Ἀθηναῖος καὶ πᾶσις Ἑλλάδος
+ ΑΤΕΞΕΝΤΙΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ»

Μετὰ τὸν παραπάνω τίτλο κυκλοφορεῖ ἡ ἐπίσημη ἐφημερίδα τῆς κρατουμένης Ἐκκλησίας. Μετὰ τὴν διασημότητα, ὅμως ὅτι θὰ τῆς ταίριαζε καλύτερα ὁ τίτλος «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΨΕΜΑ». Αὐτὸ τὸ ἔχουν διαπιστώσει πολλοὶ νοήμονες ἀπὸ ἡμᾶς ἄλλα Χριστιανικὰ ἔντυπα. Ἐμεῖς δὲν δύναμε καὶ μεγάλη σημασία γιὰ αὐτοὺς ποὺ τὴν ἀντιπροσωπεύουν εἶναι ἔξω τῆς «ποίμνης» τοῦ Χρι-

στοῦ, θιασῶτες τῶν Καρδινάλιων τῆς Δύσεως, καὶ τὸ χειρότερον, ὁπαδοὶ τοῦ Οἰκομενισμοῦ.

Τώρα ὅμως, ποὺ μετὰ δειλία καὶ πονηρίαν μᾶς προκαλοῦν, συκοφαντῶντας, εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς μάθουμε μερικὰ πράγματα ποὺ δὲν εἶναι δυνατόν μόνοι τοὺς νὰ καταλάβουν γιὰ τὴν βροχόσκοντα πνιγμένοι στὴ δόξα καὶ τὸ χρῆμα. Πρὶν ὅμως τοὺς ἀπαντήσουμε, τοὺς δηλώνουμε: δειλοὶ καὶ πονηροὶ εἰσθε κύριοι, διότι τὸ ἔχθηρο σας: «Τὰ σκάνδαλα τῶν Παλαιοσημρολογιτῶν», πρὶν τὸ γράψετε, δὲν εἴχατε μιὰ ματιὰ στὰ «σκάνδαλα τῶν Νεοσημρολογιτῶν», νὰ βλέπατε τὸ πρόσωπό σας. Ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπό σας μετὰ τίς ὥραιες ἐκφράσεις (!) μέχρι τὸν τελευταῖό σας κληρικὸ ποὺ τρέχει πηδῶντας τὰ μνήματα μετὰ φουσκωμένους τσέπες καὶ ξεσκονιζώτο...! Παραλείπουμε τὰ «ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς», βουναὶ στὸ μέγεθος καὶ σὰν τὴν ἄμμο τῆς θαλάσσης στὸ πλῆθος, σκάνδαλα τῶν κληρικῶν σας, γιὰ τὴν σεβόμαστέ...

Ἄν λοιπὸν ἔχετε θάρρος καὶ κουράγιον πέστε μας σὲ πῶς σημείο σφάλουμε στὰ δόγματα καὶ στίς Ἱερές Παραδόσεις καὶ ἡμεῖς νὰ σᾶς ἀπεδείξουμε ὅτι εἴστε ὅχι ἀπλῶς αἰρετικοί, ἀλλὰ Οἰκομενιστές, δηλ. Παναίρετικοί. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ παιδιαρίζουμε ποιὸς θὰ πεῖ περισσότερα τρωτὰ σὶν ἄλλον, πρᾶγμα ποὺ ζημώνει τὴν Ἐκκλησίαν, ὥς ποῦμε ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο μᾶς πρόδοσε τὴν πίστη τῶν.

Γιὰ νὰ μὴ νομισθεῖ ὅμως δειλία ἢ σιωπὴ μᾶς στὰ γραφόμενά σας, σᾶς γράψαμε ἐτούτῃ τὴν ἀπάντησιν. Καὶ ἐπειδὴ τὰ «σοφά» σας λόγια εἶναι πολλὰ παραθέτουμε τὰ παρακάτω ποὺ ἀποτελοῦν γαρνητούρα γιὰ νὰ καλύψουν τὸ «ΕΙ. ΨΕΜΑ». Γράψετε λοιπὸν ὅτι: «Τὸ οἰκοδόμημα τοῦ παλαιοσημρολογισμοῦ εἶναι σαθρὸ καὶ καμιά πνευματικὴ ἐγγύτησιν δὲν παρέχει. Ἀπεναντίας «οἱ γραφόμενοι μῦθοι» τοῦ καὶ τὸ ποῖον τῶν «ταγῶν» τοῦ, πλὴν ἐξαίρεσεων, ἀποτελοῦν μῶμο καὶ ὕβρις κατὰ τῆς Ἀγίας Ὁρθοδοξίας στοὺς δύσκολους καιροὺς μᾶς».

Φαίνεται ὅτι ὁ συντάκτης τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ εἶναι παληκαρὸς σὰν τὸν Δεσπότη τῆς Ἱερουσαλὴμ ποὺ σήκωσε τὴν πατερίτσα του μέσα στὸ Ἱερὸ Βῆμα καὶ κυνηγοῦσε τὸν παπὰ..., εἶναι καὶ συναισθηματικὸς σὰν τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ἀμερικῆς Ἰωάννη ποὺ στενοχωρήθηκε πολὺ γιὰ τὸ ὅτι ἐπέτρεψαν νὰ μεταβῇ στὸ Βατικανὸν γιὰ νὰ ἀσπασθῇ τὸ θηρίο τῆς Ἀποκαλύψεως, τὸν Πάπα Παῦλο καὶ νὰ τοῦ διαβάσει τριτάτοι! εἶναι ἀκόμη ὁρθοδοξώτατος σὰν τοὺς κληρικούς τῆς μαρτυρικῆς Κρήτης ποὺ ἐψάλην τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ὅταν προϋπᾶντησαν τὸν Λατίνον διπλωμάτη Καρδινάλιον Βίλεμπραντ τὸ ἔτος 1971 καὶ τὰ γκαρσόνια τοῦ Πάπα τὸν χάριζαν ὅταν αὐτὸς ἀναβε καὶ καὶ προσκυνοῦσε (ἐμύλωνε) τίς Ἁγίες Τράπεζες! Εἶναι καὶ ὁμολογητὴς σὰν τὸν Δεσπότη Μελίτωνα καὶ λοιπούς, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν Πατριαρχικὴν Ἐξαρχίαν, ποὺ πετάξανε τὰ τιμημένα Ὁρθόδοξα Ἑλληνικὰ ράσα γιὰ νὰ χαιρετίσουν τὸν Σουλτάνο, καὶ μετὰ τὴ συνάντησιν τὰ ξαναφόρεσαν γιὰ νὰ μὴν ἀπατελοῦν μῶμο καὶ ὕβρις κατὰ τῆς Ἀγίας Ὁρθοδοξίας στοὺς δύσκολους καιροὺς μᾶς!

Ἔτσι λοιπὸν ἀγαπητὴ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» ἔχει ἡ ἀλήθεια; Ἐμεῖς ποὺ κρατᾶμε τὴν

παράδοση τῶν Ἀγίων Πατέρων δὲν «προσφέρουμε καμία πνευματική ἐγγύηση», καὶ προσφέρετε ἐσεῖς; Τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Παλαιοημερολογισμοῦ εἶναι «σιθρό»; Γιὰ νὰ τὸ ἐξετάσουμε κι αὐτό.

Τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ ποὺ ἐσεῖς ὀνομάζετε «σαθρόν», ἄντεξε σὲ διαγμούς, φυλακὲς καὶ ἐξορίες στὸ παρελθόν. Καὶ σήμερα εὐρίσκεται μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, μὲ νέες δυνάμεις παρ' ὅλες τὶς ἀντιξοότητες. Οἱ κληρικοί δὲν εἴμαστε ὑπάλληλοι μὲ μισθοὺς, μὲ δῶρα, μὲ ἐπιδόματα, μὲ ἱατρικὴ περίθαλψη, μὲ ΤΥΧΕΡΑ, μὲ σύνταξη. Ἐχετε τώρα τὸ θάρρος νὰ μᾶς πείτε τὴν Ἀλήθεια; ἔὰν ἀφαιρέσουν ἀπὸ σᾶς τοὺς παχυλοὺς μισθοὺς, τὰ παρόνομα τυχερά καὶ τὰ ἄλλα ποὺ ἀριθμήσαμε θὰ μείνῃ κανεὶς Δεσπότης ἢ παπᾶς στὸ Φράγκικο μανδρὶ σας; Ὅλοι σας ὅταν χάσετε τὰ παραπάνω ὕλικά σας ἀγαθὰ διαλυθήκατε ἀμέσως. Μήπως ἀμφιβάλετε; Ἐμεῖς ὅμως παρ' ὅλες αὐτὲς τὶς στεροήσεις ὑπόχουμε ὄχι «σαθροῖς» ἀλλὰ, μὲ τὴ Χάρι τοῦ Θεοῦ, στεροῖσι σὴν πίστην.

Κάντε κουράγιο λοιπὸν καὶ ἂν ἔχετε τὴ δύναμι γράψτε καὶ καμιά «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ».

Ἰερομόναχος ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΠΑΡΔΑΚΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΡΑΤΟΥΣΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πολλάκις ὁ εὐσεβὴς ΓΟΧ Ὁρθόδοξος λαὸς ἀγανακτεῖ καὶ ἀπιδιοκνᾷ ἐντόνως τὰς παρανόμους ἐνεργείας τῆς κρατούσας ἐκκλησίας ἢ ὅποια καίτοι ἀπὸ τὸ 1924 εἰσήγαγε αὐθαγέτως τὸ Γρηγοριανὸ Ἡμερολόγιο τὸ ὁποῖον ἐπέβαλεν ἀντικανονικῶς καὶ σήμερον πάλι ρίπτει δηλητήριο γιὰ νὰ μολύνῃ τὸ χιτῶνα τοῦ Κυρίου παρακαλῶντας νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸ παγκόσμιο συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν τὸ ὁποῖον διευθύνεται ἐκ τῶν οἰκουμενιστῶν καὶ αἱ ταγοὶ τῆς νεοημερολογητικῆς ἐκκλησίας διοκοῦν κατὰ τὰ μέτρα τῶν λὲς καὶ βορίσκονται εἰς τὸ τσιφλίκι τὸ δικό των. Παρακαλεῖσθε Κύριοι ὅπως παύσετε καὶ δημιουργήσετε δεῦτερον χάος ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἓνα μέλος καὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος τῶν ἱερέων διαμαρτύρομαι ἐντόνως πρὸς τὸν μηχανισμόν αὐτὸν τὸν ὁποῖον μολύνει τὰ τῆς πίστεως δόγματα καὶ σᾶς προειδοποιῶ ὅτι οἱ ΓΟΧ θὰ παλαίψουν χύνοντας ἀκόμη καὶ τὸ αἷμα τοῦς ὑπὲρ ὑπερασπίσεως τῆς ἀμακύντου Ὁρθοδοξίας μὴ παρασυρόμενοι ἀπὸ τὰς παρακλήσεις τοῦ Πάπα ὁ ὁποῖος προσπαθῶντας μὲ ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις παρασύρει τὰ ἀδάμντα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας κ. κ. Ἀρχιερεῖς τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου δὲν ἐξαγοράζεται μὲ τὸ χρυσάφι τοῦ ἀντίχριστου Πάπα. Ὅλοι, ἅπαντες οἱ ΓΟΧ θὰ παλαίψουν διὰ ἀπεκφυγῆ τῆς παρανόμου αὐτῆς πράξεως.

Ὁ ἐλάχιστος τῶν ἱερέων

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

Ἱερεὺς ΓΟΧ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος
Εὐλοκάστρου.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ Γ.Ο.Χ.
Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
ΕΔΡΑ ΒΟΛΟΣ

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ 135 - ΤΗΛ. 25.838

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν Βόλῳ τῇ 7)20)1)1979 συνελθόντες ἐκτάκτως οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, μέλη τοῦ Δ.Σ. τῆς Θεοσκηνευτικῆς Κοινότητος ΓΟΧ Βόλου ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ ἀδοκῆτου θανάτου τοῦ ἀεμνήστου ἀγωνιστοῦ καὶ παλαιμάχου ἱερέως Στυλιανοῦ Μουσᾶ, ἀπεφασίσανεν τὰ κάτωθι:

1) Νὰ ἐκφρασθῶσιν εἰς τὴν οἰκονόγειαν τοῦ μεταστάντος τὰ συλλυπητήρια τῆς Κοινότητος.

2) Νὰ κατατεθῶσιν δραχμαὶ δύο χιλιάδες (2.000) ἀντὶ στεφάνου εἰς τὰ Φιλόπρωχα Ταμεία, Ἱερός Πολύκαρπος καὶ Ταβιθά.

3) Νὰ μεταβῇ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Κοινότητος εἰς Θεσσαλονίκην διὰ νὰ παραστή εἰς τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος.

4) Νὰ ψαλῇ τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς δύο Ἱεροὺς Ναοὺς μας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.

5) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὰς ἐφημερίδας «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» καὶ «Χριστιανικὴ Πορεία».

Ἐφ' ὧ συνετάγη τὸ παρὸν ψήφισμα καὶ ὑπογράφεται.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΘ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Β. ΚΟΥΡΤΙΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ν. ΚΟΥΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Τὰ Μέλη
ΑΝ. ΓΚΛΑΒΙΝΗΣ
Δ. ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ
Μ. ΜΑΡΙΤΣΟΤΑΝΗΣ
ΕΥ. ΑΡΧΟΝΤΑΣ

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32—ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ.: 628.280
Διευθυντής Συντάξεως
Ἐπισκ. Χριστανουπόλεως Θεόδ. Τσίριπας
Κάνιγγος 32 — Ἀθήναι
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΝΙΚ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΜΑΓΕΡ 3 — ΑΘΗΝΑΙ
ΣΤΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξάμηνος δραχμὰς	60
»	Ἐτησίᾳ »	100
Ἐξωτερικοῦ:	Ἐξάμηνος δολλάρια	6
»	Ἐτησίᾳ »	10
	Τιμὴ φύλλον δραχ.	5

Τὰ θεοφάνεια εἰς τὴν Στυλίδαν

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ ἐφέτος ἐορτάσθησαν τὰ Ἁγία Θεοφάνεια μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν.

Ἀπὸ τὴν προηγουμένην εἶχε στηθῇ ἐξέδρα εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως μας καταλλήλως στολισμένη.

Τὴν πρωΐαν οἱ καμπάνες ἐσήμαναν χαρμωσύνως καλώντας τοὺς πιστοὺς νὰ προσέλθουν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ Μέγαν Ἀγιασμόν.

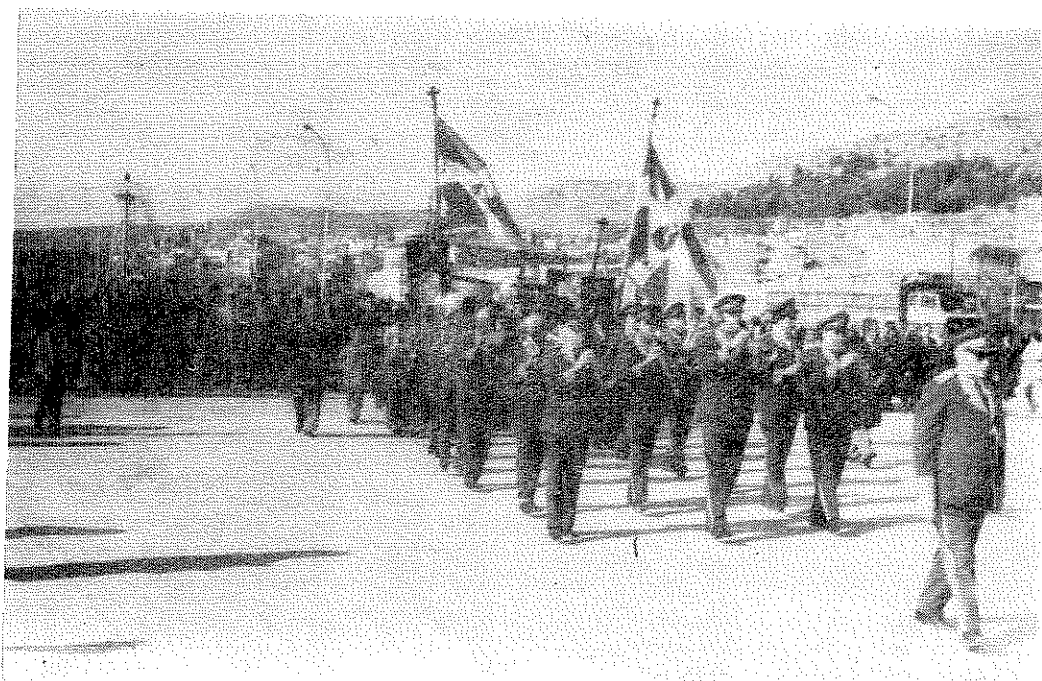
Μετὰ τὴν τέλει τοῦ Ἀγιασμοῦ τὸ ἐκκλησίασμα χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου δοτὺς καὶ ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, ἐξεκίνησε διὰ τὴν προβλήταν τοῦ λιμένος.

Προαπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς ἠκολούθουν τὰ λάβαρα, αἱ σημαῖαι, αἱ Ἁγία Εἰκόνες καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ κληρὸς, ὁ Δήμαρχος, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ὡς καὶ πλῆθος πιστῶν ἐκ Στυλίδος, Λαμίας, Δομοκοῦ, Πουγκακίων.

Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὰ εὐρισκόμενα ἀτμόπλοια ἤχουσαν χαρμωσύνως καὶ ἔδιδον μεγαλυτέραν λαμπρότητα εἰς τὴν ἐορτήν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας παρετέθη γεῦμα εἰς τὸν ξενῶνα τοῦ Ἱ. Ναοῦ εἰς ὅλους τοὺς ἐπισκέπτας καθὼς εἰς Ἱ. Κληρὸν, Δήμαρχον καὶ Δημ. Συμβούλιον.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱ. Ναοῦ εὐχαριστεῖ ὅλους ὅσους συνέβαλαν διὰ τῆς παρουσίας των εἰς τὴν ἐορτήν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αἰ-
ξέντιος λειτούργησεν ἢ ἐχοροστάτησεν εἰς Θείας Λει-
τουργίας καὶ Ἱερᾶς Ἀκολουθίας κατὰ τὸ διάστημα
τοῦ τελευταίου μηνός, ὡς ἀκολούθως:

Τὴν 13ην τοῦ μηνός Δεκεμβρίου π.ἔ. (Π.Η.)
προέστη τῆς πανηγύρεως ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων
πέντε Μαρτύρων καὶ ἐπὶ τοῖς σептoῖς αὐτοῦ Ὄνομα-
στηρίαις, ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπικῇ Παρεκκλησίᾳ Πε-
τροπόλεως (Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου), συμπαρα-
στατούμενος παρὰ Μητροπολιτῶν καὶ πλειάδος κληρι-
κῶν, τοῦ Ἱεροκλήρουκς ἐκφωνήσας τὸν κατάλληλον
τῇ περιστάσει πανηγυρικὸν λόγον.

Τὴν 17ην Δεκεμβρίου 1978 (Π.Η.) ἐπὶ τῇ μνή-
μῃ τοῦ προσφύτου Δανιὴλ ἱεροῦργησεν εἰς τὴν Ἱερὰν
Μονὴν Παναγίας τῆς Μυτιληνιώτισσης τοῦ πατρὸς Δα-
νιὴλ εἰς Κρυονέριον Ἀττικῆς, τοῦ Ἱεροκλήρουκς κηρύ-
ξαντος τὸν Θεὸν Λόγον.

Τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1979 (Π.Η.) ἱεροῦργησεν
εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῶν Σπύτων ἐπὶ
τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου ἀνταρτήτορος Ἁγίου Βασίλειου, τοῦ
Ἱεροκλήρουκς ἐκφωνήσας τὸν πανηγυρικόν.

Τὴν 2αν τοῦ μηνός Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. (Π.Η.)
καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδέχθη καὶ συνειργάσθη, μετὰ
ἐδέχθη καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμ-
βούλου κ. Θ. Μαριόλη, ἐπὶ θεμάτων ἀναφερομένων εἰς
τὴν εὐρυθεῖαν λειτουργίαν τῶν Διοικητικῶν Ὑπηρε-
σιῶν καὶ ἄλλων ζητημάτων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος.

Τὴν 6ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., προέστη τῆς μεγαλειώ-
δους καὶ συγκινητικῆς τελετῆς τῆς καταδόσεως τοῦ
Τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Θεοφανείων, εἰς
Πειραιᾶ, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ συνόλου σχη-
δὸν τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ δεκάδων
κληρικῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ πλαισιούμενος ὑπὸ τῶν

κρατικῶν ἐκπροσώπων, βουλευτῶν, δημοτικῶν ἀρχόν-
των καὶ χιλιάδων λαοῦ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς Ἀτ-
τικῆς.

Τὴν 23ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., ἑορτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ
Θεοφύλου πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ, ἐ-
χοροστάτησεν εἰς τὸ Ἱερὸν Ἰδρυμα — Ὁρφανοτρο-
φεῖον τοῦ πατρὸς Διονυσίου Καλαργύρου ἐν Νέαις Λιο-
σίαις, ἠλόγησεν τὴν ἱερὰν ἀρτοκλασίαν καὶ ἠύχθη
τῷ ἑορτάζοντι τὰ δέοντα, ἐνθ' ὃ Ἱεροκλήρουκς ἐμίλησεν
καταλλήλως περὶ τοῦ ἁγίου καὶ Θεοφύλου πατρὸς Διο-
νυσίου.

Τὴν 24ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., προέστη τῆς Θείας
Λειτουργίας ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπικῇ Παρεκκλησίᾳ ἐπὶ
τῇ μνήμῃ τῆς Ὁσίας μητρὸς Ἐένης, συμπαραστατού-
μενος ὑπὸ πολλῶν κληρικῶν, τοῦ Ἱεροκλήρουκς ἐμίλη-
σας καταλλήλως.

Τὴν 29ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., προέστη ἐν τῇ Ἱερᾷ
Ναφ. Ἁγίας Πανσόφου Αἰκατερίνης τοῦ 40) ἡμέραν
ἱεροῦ μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου Παναγιώτη Μπό-
τονη, ἀδελφοῦ τοῦ πανσ. ἀρχιμ. πατρὸς Ἀνεμιοδιστοῦ
Μπότονη, τοῦ Ἱεροκλήρουκς ἐμίλησας περὶ τῆς ἀθα-
νασίας τῆς ψυχῆς.

Τὴν 6ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., προέστη τῆς Θείας
Λειτουργίας ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου, Πα-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν 7ην τοῦ αὐτοῦ
μηνός ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τοῦ «Ἀξιον ἐστίν» τοῦ πατρὸς
Γορδίου, ἐχειροτόνησεν τὸν ἱεροδιάκονον Μεθόδιον
Ἐσφιγμέντην, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μη-
τροπολίτου Φθιώτιδος κ.κ. Καλλινίκου, τοῦ Ἡγουμένου
τοῦ Ἐσφιγμένου πατρὸς Εὐθυμίου, πολλῶν κληρικῶν
καὶ πληθὸς κόσμου καὶ μοναχῶν, τοῦ Ἱεροκλήρουκς
ἐμίλησας περὶ Ἱερωσύνης.

ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΠΙΚΡΕΣ

Μία λαϊκὴ παροιμία λέει ὅτι «ὁ καλὸς ὁ καπετάν-
ιος στὴ φορτωτὸνα φαίνεται». Γιὰ νὰ ἀνταπεξέλθῃς
στὶς δυσκολίες καὶ τὰ βάσανα τῆς ζωῆς πρέπει νὰ εἴ-
σαι δυνατός, ἐμπειρὴς, ἐκλεκτός. Γιατί στὴ διαδρομὴ
τῆς πρόσκαιρης ζωῆς μας θὰ μᾶς βροῦν θλίψεις καὶ
στενοχώριες χίλων εἰδῶν. Δὲν ξέρω σὲ πόσους ἔγινε
προνόμιον, δὲν ξέρω σὲ πόσους ἔγινε πραγματικότης
ὁ «ἀνθόσπαρτος» καὶ «ἀνέφελος» βίος. Τὸ ζήτημα εἶναι
πῶς θὰ ἀντιμετωπίσωμε τὶς θλίψεις καὶ τοὺς πόνους;
Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς προβάλλει ἡ δύναμις τοῦ χριστιανι-
σμοῦ, ἡ δύναμις τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἡ ὁποία
«ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται». Αὕτη ἡ δύναμις κάνει τὸν
φυσικὰ ἀδύνατον ἄνθρωπον ὅχι ἀπλῶς δυνατόν, ἀλλὰ
παντοδύνατον, αὕτη ἡ δύναμις τὸν μεταμορφώνει καὶ

τοῦ δίνει καρτερίαι, ἀνδρεία, γενναϊοψυχία, αὕτη ἡ
δύναμις τὸν ἀναδεικνύει σὲ πρότυπο ὑπομονῆς, ὅσο λι-
πόφυχος καὶ δειλὸς καὶ ἂν εἴναι.

Ἄς πιαστοῦμε λοιπὸν γερὰ ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς
χριστιανικῆς πίστεως, καὶ νὰ εἰμασθε δέδωτοι πῶς θὰ
μένουμε πραγματικὰ ἀνίκητοι στὶς μπίρες, στοὺς πό-
νους καὶ στὶς δοκιμασίες τῆς ζωῆς. Ναί, ἀνίκητος εἴ-
ναι ὁ χριστιανὸς στὶς ὥρες τοῦ πόνου, γιατί ξέρει τὸ
σκοπὸ τοῦ πόνου. Ξέρει ὅτι εἶναι εὐεργετικὸς καὶ σω-
τήριος ὁ σκοπὸς του, ξέρει ἔχει ἀσάλευτη τὴν πεποί-
θησή του ὅτι ὁ σοφός, ἀγαθὸς πατέρας «παιδεύει ἐπὶ
τὸ συμφέρον», γιὰ τὸ καλὸ μας, γιὰ νὰ γίνωμε μέτο-
χοι τῆς Ἀγιότητός Του. Δὲν πονεῖ ὁ πιστὸς χριστια-
νὸς ὅταν ἀντιμετωπίζῃ ἀρρώστειες, οἰκονομικὰ στενο-

χώριες, κοινωνικές αδικίες στις ποικίλες μορφές της; Δεν κλαίει, όταν καλήται να πιη τὸ πικρὸ ποτήρι τοῦ Ουκράτου τῶν προσφιλῶν του; Ἀναμριδῶς, ναί, καὶ κλαίει καὶ πονεῖ. Ἀλλ' ὅμως δὲν κάμπτεται, δὲν λυγίζει, δὲν τσακίζει, ἀκούει τὴ γεμάτῃ ἐλπίδα καὶ ἀγάπῃ θεόπνευστη σύστασι: «Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε» καὶ τὸ «δὲ ὑπομονῆς τρέχομεν τὸν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα». Ἀκούει μὲ τὰ αὐτιά της ψυχῆς του τὸν γλυκὺ εὐράνιο φέθυρο «Γέ μου... τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὃν εὐ παιδεύει πατήρ;». Καὶ τότε: «ὦ, πόσο ἀνακουφίζεται καὶ μαλακώνει ἡ ψυχὴ, όταν εἶναι βαθεῖα πληροφρονημένος ὅτι τὸν πόνο στήν ὁποιαδήποτε μορφῇ του τὸν ἐπιτρέπει ὁ Οὐράνιος Πατέρας πάντοτε ἀπὸ ἀγάπῃ! Πόσο καρτερικὰ τὸν περνᾷ, ἀλλὰ καὶ πόσο γιγαντώνεται! ἀσάβληη γίνεται ἡ ψυχὴ, γιατί πιστεύει ὅτι ὁ Πανάγαθος Πατέρας δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ πόνο μεγαλύτερο ἀπὸ ὅσον μποροῦν οἱ ὄντες νὰ σηκώσουν. Ἀλλὰ καὶ πόσο κοντὰ του νοιώθει τὸν ἴδιο τὸ Θεὸ «τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως» στίς ὥρες τοῦ πόνου. Καὶ τότε στὴ θέσι τῆς ἀγανακτήσεως ἢ τῆς ἀναγκαστικῆς πειθορχίας ἐρχεται αὐθόρμητο, ἐγκάρδιο, γεμάτο ὑποταγὴ καὶ πεποίθησι στὴ θεία ἀγαθότητα τὸ «γεννηθῆτω τὸ θέλημά Σου». Τί τὰ θέλετε! Ἄν τὴν καλὸ καπετάνιο ἢ φουρτούνα τὸν φανερῶν, τὸν πραγματικὸ χριστιανὸ μόνον οἱ θλίψεις τὸν ἀναδεικνύουν δλακληρωμένο. Ἀνθρώπος ποὺ δὲν ἐπὶνεσε δὲν εἶναι δοκιμασμένος, μοιάζει μὲ τὸν στρατιώτῃ ποὺ δὲν πῆγε ποτὲ

στὸ πεδίο τῆς μάχης, ἀλλὰ στρατιώτῃς ποὺ δὲν πολέμησε ποτέ, δὲν μπορεῖ νὰ δοκιμασθῇ ἀγωνιστής, γενναῖος πολεμιστής.

Ἀγαπητέ μου ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, ἴσως τὴν ὥρα ποὺ διαβάξεις αὐτὲς τίς γραμμὲς νὰ θρίσκεσαι στήν κατάστασιν τῆς «παιδείας τοῦ Κυρίου». Ἴσως νὰ εἶναι ὀγρὰ τὰ μάτια σου ἀπὸ τὰ πρόσφατα δάκρυα καὶ ἡ καρδιά σου θαρρεῖ! Ἴσως νὰ εἶναι μακροχρόνια καὶ ὀδυνηρὴ ἡ δοκιμασία σου καὶ νὰ εἶσαι ψυχικὰ κουρασμένος καὶ ἀποκαταμωμένος. Μὴν ἀπελπίζεσαι, μὴν ἀπογοητεύεσαι «καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα», ἀλλὰ στρέψε τὰ δακρυσμένα μάτια σου ψηλά, πρὸς τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ πόνου καὶ ζήτησέ Του νὰ σε δυναμώσῃ καὶ νὰ δώσῃ ἓνα τέρμα στὴ δοκιμασία σου.

Παρακάλεσέ Τον θερμά, ἐπίμονα, μὲ πίστι καὶ ἐμπιστοσύνη. Συντρόφεψε τὴν προσευχή σου μὲ τὴν καταφυγὴ στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, μὲ τὸν ἐκκλησιασμό, μὲ τὴ συναναστροφή μὲ χριστιανικὲς ψυχὲς πρὸ ὧς σε νοιώσουν καὶ θὰ σε τονώσουν. Καὶ τότε θὰ δῆς, τί βάλαμο παρηγορίας θὰ πλημμυρίσῃ τὴν πονεμένη σου ψυχὴ! Τὴ ἐνίσχυσι καὶ δύναμι θὰ πάρῃ! Πόσο κοντὰ σου θὰ αἰσθανθῇς τὸν Κύριο, καὶ πόση ἀνάπνοσι θὰ σοῦ δώσῃ. Καὶ ἂς μὴ ξεχνᾷμε ὅτι ὁ πόνος, ἄλλοτε ὁ φυσικὸς καὶ ἄλλοτε ὁ ψυχικὸς χαλνεύει δεσμούς βαθύτερης ἀγάπης καὶ ἐνώνει τοὺς πραγματικὰ χριστιανούς σ' ἓνα ἀδιάσπαστο σύνολο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

ΕΠΙΒΕΒΑΗΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Μιὰ ἀναλήθεια τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς ἀλήθειας»

«Οὐαὶ τοῖς γράφουσιν πονηρίαν. Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν. Οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος. Οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν». (Ἠσαΐας 10, 1-5).

Αἱ ἀντεγκλήσεις μεταξὺ ἐκκλησιαστικῶν ἐντύπων εἶναι ἡ μεγαλύτερα εὐκαιρία πρὸς καιροσκοπίαν καὶ θριαμβολογίαν τῶν αἰρετικῶν πάσης ἀποχρώσεως. Καὶ ὁ ἀναίτιος, πρῶτος ἀρξάμενος χειρῶν ἀδίκων εἶναι ὁ ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΝΟΧΟΣ, διὰ τὴν δημιουργουμένην θλιβερὰν κατάστασιν, ἥτις μόνον ἐχθροὺς βγάζει κερδοσμένους.

Ἐπίσης τυγχάνει γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, ὅτι τὸ ἀμύνησθαι εἶναι παγανθρώπινον δικαίωμα καὶ ὄπλον παντὸς ἀδικουμένου. Διὰ ταῦτα, πολλοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ τῶν Γ.Ο.Χ., ἀναγνώσαντες τὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν», τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου π. ἔτους τῆς Κρατουσῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεγράφητο ἀνακριβείαι καὶ ἀνεδαφικαὶ πληροφορίες περὶ τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν συντάκτῃν τοῦ κειμένου νὰ κατονομάσῃ ὑπευθύνως καὶ ἐπωνύμως τίνες οἱ καθαιρεθέντες τῆς Κρατουσῆς Ἐκκλησίας οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς τοὺς κόλπους τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως ἡ Ε.Α. ἐξέπελ-

σεν νεότερα καταγιγιστικὰ πυρὰ ἐναντίον τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος γεγονὸς ὅπερ ὑποχρεοῖ τὴν στήλην ταύτην, οὐχὶ μόνον νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντονώτατα διὰ τὴν νέαν ταύτην ἄδικον ἐπίθεσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ὁπωσδήποτε — ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ — τὴν διασάφηνσιν τοῦ δημοσιεύματος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τοῦτου ἐντύπου, τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1979 (ἀριθ. φύλ. 55) μὲ τὸν συκοφαντικὸν τίτλον: «ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ», τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν κατὰ πάντα ψευδὲς καὶ ὅλως κίτρινον ἐκ μίσους καὶ κακίας.

Διότι ὁ ἀποτολμῶν εὐθαρσῶς δημόσιον ἔλεγχον, ὑποχρεοῦται ἐκ τῆς δημοσιογραφικῆς δεοντολογίας, νὰ ΚΑΤΟΝΟΜΑΖῃ ΠΡΟΣΩΠΑ, ΠΡΑΓΜΑΤΑ, ΣΥΓΓΕΚΡΙΜΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ, ἐξ ὧν λαμβάνει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχειν, ἐπιτιμᾶν καὶ κατηγορεῖν.

Ἡ «Ε. Ἀλήθεια» πρὶν ἀποφανθῇ περὶ τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου, ἂς μελετήσῃ καὶ ἂς ἀκούσῃ τὰς σοφὰς γνώμας, σεπτῶν καὶ αἰδιμῶν Πατριαρχῶν καὶ διακεκριμένων Δογματολόγων καὶ Θεολόγων παγκοσμίου κύρους, ὁμιλούντων περὶ τοῦ Ἑορτολογίου καὶ κατόπιν ἂς διακηρύξῃ, ΠΟΙΟΙ ΕἶΝΑΙ, Οἱ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΣΧΙΜΑΤΙΚΟΙ. Διότι τότε καὶ μόνον θὰ κατανοήσῃ ἡ «Ε. Α» ὅτι, ΗΜΕΙΣ Οἱ Γ.Ο.Χ. ΕΛ-

ΛΑΔΟΣ, οὐχὶ μόνον δὲν εἴμεθα ΟΙ ΑΠΟΣΧΙΣΘΕΝΤΕΣ ΤΟΤ ΙΕΡΟΤ ΚΟΡΜΟΤ ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΗΜΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, ἀλλὰ ΕΙΜΕΘΑ ΟΙ ΗΡΩΪΚΟΙ ΣΤΗΝΕΧΙΣΤΑΙ, ΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΙ ΤΟΤ ΑΝΟΘΕΥΤΟΤ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΥΤΗΣ, οἵτινες συνεχίζομεν τὴν ἀκλόνητον ταύτην πορείαν τῆς πλέον τοῦ ἡμίσεος αἰῶνος, μὴ πορευόμενοι ἐκ τῶν ποικίλων ἐπιθέσεων καὶ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων αἵτινες βάλλουν ὑποῦλας καθ' ἡμῶν.

Γράφει ἐπίσης ἡ «Ε. Α.» ὅτι: «... Ἐγίνε εὐκαιρία κοσμικῆς διαβίωσης — ὁ Ἄγων ἡμῶν — πολλῶν «ζηλωτῶν» ἱερομονάχων τοῦ ἁγίου Ὁρους καὶ λιμῆνας γιὰ «Ἱεροσύνην» ἀγραμμάτων ἀτόμων». Διὰ τὴν προσβολὴν ταύτην πρὸς τοὺς σεπτὰς ἁγίους Πατέρας τοῦ ἁγίου Ὁρους ὑποχρεοῦμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι ἅπαντες οἱ ἐξ Ἁγίου Ὁρους προερχόμενοι σεπτοὶ Γέροντες καὶ ἀγωνιστὰ Πατέρες, ὅσοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924 ἀνέλαβον τοὺς εἰσόδους τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος ἡμῶν, ὑπῆρξαν καὶ εἶναι ΑΔΑΜΑΝΤΙΝΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ, ἀσκητικῆς βιωτῆς καὶ συγκλητικῆς καὶ ἀξιοζηλεύτου αὐταπαρνήσεως.

Ἐὰν δὲ τώρα ἡ «Ε. Α.» ἀναζητεῖ κατάντημα κληρικῶν καλοπεράσεως ὡς ἀρκεσθῇ εἰς μίαν — ἐκ τῶν πολλῶν δημοσιευμάτων τοῦ Ἡμερησίου καὶ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου — ἀνάγνωσιν καὶ συγκεκριμένως τῆς «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ» τῆς 1ης Νοεμβρίου 1978, εἰς τὴν ὁποίαν δοῖζει σαφῶς ὁ ἀποθανὼν μητροπολίτης Πειραιῶς Κυρὸς Χρυσόστομος ὁ Ταβλαδωράκης, ποῦ ὑπάρχουν ἔνοχοι κληρικοὶ καὶ διὰ ποίους λόγους, ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ὅπερ συνεκλόνησεν τὸ Πανελλήνιον, ἀλλὰ ἡμεῖς οὐδέποτε παραδέχθημεν.

Β) Ὅσον διὰ τοὺς «ΑΓΓΡΑΜΜΑΤΟΤΣ» ΚΛΗΡΙΚΟΤΣ ΜΑΣ, διὰ τοὺς ὁποίους ἡμεῖς σεμνυνόμεθα, διαβεβαιώμεν τὴν Ε.Α. ὅτι ἀρκοῦμεθα λίαν, εἰς τοὺς κληρικούς αὐτοὺς τοὺς προερχομένους ἐκ τῆς σχολῆς τῶν ταπεινῶν Ἀλίων τῆς Γαλιλαίας καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὴν περιώνυμη σχολὴ τοῦ Γαμαλιήλ, διότι κρατοῦν οὗτοι εἰς τὴν ψυχὴν των ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΔΙΠΛΩΜΑ, ποῦ ἀναδεικνύει ΑΞΙΟΝ ΤΗΣ ΚΛΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΤ ΤΟΝ ΚΛΗΡΙΚΟΝ, τὸ δίπλωμα τῆς Πίστεως, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς, ὡς γνωρίζει κάλλιον ἡμῶν, ἡ Ε. Α. ΣΤΕΡΟΥΝΤΑΙ ΠΟΛΛΟΙ, περγαμηνούχοι καὶ διπλωματοῦχοι οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν χειροτέραν μάλιστα τῆς Ἐκκλησίας, γεγονός ὅπερ καὶ ἡμεῖς ἐγεύθημεν μὲ τὴν προσωρινὴν παρουσίαν παρ' ἡμῖν ἐνίων Θεολόγων κληρικῶν, ταχέως ἐκβληθέντων εὐτυχῶς.

Ὅσον διὰ τοὺς λιβέλλους καὶ ἀλληλοφάγωμα, ὅπου χρεοῦμεθα μειδιῶντες νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν θυμοσοφίαν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας: «Τὸ δικό μου τ' ὄνομα πάρτο σὺ γειτόνισσα...». Τὸ ἀντιπαρερχόμεθα μετὰ συνέσεως διότι, ἂν καταμετρήσωμεν τοὺς κυκλοφορήσαντας καὶ ἀλληλοεκτοξευθέντας λιβέλλους ἐν τῇ Κρατοῦσῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ τὰ ὅσα ἔγραψαν ἀλλήλοις οἱ Ἀρχιερεῖς αὐτῆς, θὰ ἐχρειάζοντο τόνοι χάρτον καὶ ὠκεανὸς μελάνης. Ἀλλὰ ἡμεῖς πιστεύοντες εἰς τὸν ὑψηλὸν Θεομὸν τῆς Ἱερωσύνης παραδεχόμεθα ὅτι ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν ἔτι χρόνων δὲν ἔλειψαν αἱ διαφωνίαι καὶ διαστάσεις γνωμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἰσαπόστολον Ἅγιον Κωνσταντῖνον οὐδέποτε ἐπιτρέπομεν τὸν διασυρμὸν τοῦ Ἱε-

ροῦ Κλήρου κατὰ τὸ λόγιόν του. «Οὐ συμφέρει τὰ τῶν Ἱερῶν σφάλματα δῆλα γίγνεται, χρὴ γάρ, δι' ἄλλου γίδος καλῦναι αὐτὰ τοῦ μὴ σκανδαλίσαι λαόν».

Λυποῦμεθα βαθύτατα διὰ τοὺς μικροὺς χαρακτηρισμοὺς καὶ τὸ σκληρὸ γλωσσικὸ ἱδίωμα τοῦ δημοσιεύματος τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον εἶναι μία ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΔΙΚΟΣ ΑΝΑΔΗΘΕΙΑ. Καὶ συνιστῶμεν εἰς αὐτὴν ὅπως ἀναθεωροῦσα καὶ ἐξετάζουσα ἐλευθέως τὴν ὅλην σημερινὴν πορείαν καὶ κατάστασιν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλὰδος διακριδῶσιν τὴν ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΗΤΙΣ ΒΡΟΝΤΟΦΩΝΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΘΕΟΝ ΠΡΟΟΔΟΝ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΠΡΟΚΟΠΗΝ, ΣΤΥΜΠΟΝΟΙΑΝ, ΑΓΑΠΗΝ, χωρὶς ποτὲ νὰ ἀποκλείεται ἡ διάστασις γνωμῶν καὶ αἱ διαφωνίαι, αἵτινες προέρχονται ἐξ ὑποκειμενικῶν ἐπιμόνων ἀντιλήψεων, ἴσως καὶ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην ἀτέλειαν, χωρὶς ὅμως τοῦτο, νὰ ΕΠΙΤΡΕΠΗ Εἰς ΟΥΔΕΝΑ, ἀνιέρους καὶ ἀδίκους χαρὰς κτηρισμοὺς δι' ἓνα σύνολον πιστῶν ὅπερ εἰς μίαν ἐποχὴν τοσαύτης ἠθικῆς κρίσεως καὶ ὁλιστικῆς τάσεως, μάχεται διὰ ΤΗΝ ΑΝΟΘΕΥΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΙ' ΑΥΤΗΝ.

Ταῦτα, πρὸς τὸ παρόν, διὰ μίαν πολιτισμένην καὶ χριστιανικὴν ἐξήγησιν διὰ τὸ κακόβουλον δημοσίευμα τῆς Ε.Α. ἐν τῇ ἐπιφυλάξει, γὰ ἐπανέλθωμεν δεόντως, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν θὰ ἀρκέσουν πρὸς διόρθωσιν τῶν γραφέντων καθ' ἡμῶν.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

«Καὶ ἐπέστραψα ἐγὼ καὶ εἶδον συμπάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἰδοὺ ἐακρίαν τῶν συκοφαντοῦμένων καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρκαλῶν». (Ἐκκλησ. 4, 1).

Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν μέ, ἐνδιέβαλον με, ἐγὼ δὲ προσ-
Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν μέ, ἐνδιέβαλον με, ἐγὼ δὲ προσσηχόμην». (Παροιμ. 6, 24).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀρροῶντα, τὰς δοσοληψίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους διαχειριστὰς χρηματικοῦ καὶ Ὑλικοῦ, ἥτοι ὑπόλοιπα Δ) σμοῦ κτλ., ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον — Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριώλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κόινγγος 32, τηλ. 3628.280.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

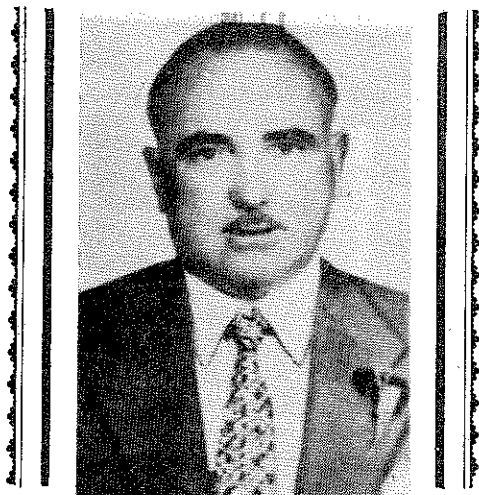
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως μᾶς ἐνημερώσουν εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς κατοικίας των.

ΠΕΝΘΗ

ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΘΩΜΑΣ Α. ΚΑΡΡΑΣ

«Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Κύριε» (Ψαλμὸς 64, 5).

Μία ωραία ψυχή, ἕνας ὑπέροχος ἄνθρωπος, μία ἀρχοντική φυσιογνωμία, ἀλλὰ πρὸ πάντων, ἕνας ὑπέροχος ἀγωνιστὴς τῆς Ὁρθοδόξιας, ὁ ἀείμνηστος ΘΩΜΑΣ Α. ΚΑΡΡΑΣ, ἔφυγε ἀπὸ τὸν μάταιον αὐτὸν κόσμον, πρὶν ἕνα χρόνον καὶ ἀπέστη στὰ λαμπρὰ Οὐράνια σκηνώματα, «ἐνθα ἐπισκεπεῖ τὸ Φῶς τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ Κυρίου».

Ὅσοι ἠτύχησαν νὰ γνωρίσουν τὸν φωτεινὸν αὐτὸν Χριστιανόν, ἐνθυμοῦνται ὅτι, οὔτε τὰ πλούτη, οὔτε ἡ διακεκριμένη κοινωνικὴ του θέσις, οὔτε ἄλλο τι γῆινο, τὸν ἔκαμαν νὰ βολεκεται μακριὰ ἀπὸ τὸν Χριστόν, ἀλλὰ ἀπεναντίας, πάντα ταῦτα τὰ δωρήματα τοῦ Παναγίου Θεοῦ, τὰ ὁποῖα ἄφθονα παρέσχε εἰς αὐτόν, ὁ Ἀγαθοδότης Κύριος, ὑπῆρξαν δι' αὐτόν μέσα γιὰ νὰ ἀποδεικνύῃ τρανῶτα ὅτι ὁ Ὑψιστος καθιστᾷ ἐπὶ τῆς γῆς, χάριν τῆς ἁρμονικῆς διαβίωσης ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων, ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΔΩΡΕΩΝ ΤΟΥΤ, ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΤΟΥΤ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥΤ, ἕνας ἐκ τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν καὶ ὁ ἀείμνηστος ἀδελφὸς Θωμᾶς.

Ἄτυχος καὶ εὐγενὴς κατὰ πάντα, ἀνεξίκακος καὶ ἐνθουσιώδης ὁ ἀλησιμόνητος Θωμᾶς Καρρᾶς, ζῶσε κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν ἐπιταγὴν, ἐντονα τὸ ἔργον τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς φιλαλληλίας, μὲ σύνθημα πάντοτε τὸ «μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερὰ τί ποιεῖτε ἢ δεξιὰ».

Πάντοτε ἀνακουριστὴς τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου, ἄνευ ἐπιδείξεων καὶ ἐμφανείας καὶ αὐτοπροβολῆς, ἀλλὰ ἐν ἀπολύτῳ ταπεινοφροσύνῃ ἐπραττεν τὸ καλὸ σὲ πᾶσαν εὐκαιρίαν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου του, ἐνῶ γιὰ τὸν ἡμέτερον Ἱερὸν Ἀγῶνα, ὑπῆρξεν ΜΕΓΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, γιὰτὶ μᾶς παρεχώρησεν —πρὸς κοινὴν λα-

τρεῖαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος— τὸν κτιτορικὸν καὶ ἱστορικὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου στὸν Πειραιᾶ, παρὰ τὴν θέσιν «Πηγᾶδα», ὅπου ἐκτὸς τοῦ ἐκκλησιασμοῦ καὶ ψυχικοῦ ἁγιασμοῦ τόσων καὶ τόσων ἀδελφῶν ψυχῶν, γίνεται κατ' ἔτος καὶ ἡ ἐκκίνησις τῆς μεγαλειώδους καὶ ἱστορικῆς πλέον Ἱερᾶς Πομπῆς γιὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, ἐν συρροῇ, ὡς γνωστὸν χιλιάδων πιστῶν, ἀρχόντων καὶ ἐπαϊόντων.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ μνήμη τοῦ Θωμᾶ Καρρᾶ θὰ διατηρηθῇ αἰωνία παρ' ἡμῖν ἐνῶ ὡς πολλὰ εὐεργετήσας τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα καὶ ὑπερμαχήσας αὐτοῦ, θὰ μνημονεύεται ἀκαταπαύστως ἵνα ἡ μακαρία, φιλάνθρωπος καὶ εὐεργετικὴ ψυχὴ του ἀναπαύεται «ἐν ταῖς αὐλαῖς Ὁσίων καὶ Δικαίων».

«ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

Νεκρολογία

Μετέστη πρὸς Κύριον, πλήρης ἡμερῶν ἡ μακαρία Χρυσάνθη Ἰωάννου Παπαγιαννοῦλη, τὸ γένος Π. Παπαντιωνίου, ἡ ὁποία ἐγεννήθη εἰς τὴν Καβάλαν ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς.

Ὁ πατὴρ τῆς ἦτο Δημοδιδάσκαλος, οἱ δὲ δύο θεῖοι αὐτῆς ἦσαν ἱερεῖς εἰς τὴν Καβάλαν.

Ὅταν ἡ Πατρὶς ἐστέναζε ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, ἡ μεταστᾶσα, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Παρθεναγωγείου Καβάλας ἀποφοίτησίν της, διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως Κυροῦ Γερμανοῦ, διδασκάλισσα εἰς τὰ χωρία τῆς περιφερείας, προσφέρουσα πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος, διὰ τῆς συνεργασίας της μὲ τὰ τότε Ἑλληνικά ἀνταρτικά Σώματα.

Ὑπανδρέφθη τὸν ἀείμνηστον Ἰωάννην Παπαγιαννοῦλην, μετὰ τοῦ ὁποίου ἀπέκτησε τέκνα εὐσεβῆ καὶ χρηστὰ.

Μετὰ τὸν πρώτον θάνατον τοῦ συζύγου της κατήλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐνθα φοιτήσασα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μαιευτήριον, ἠρίστευσεν εἰς τὰς ἐξετάσεις. Τῶν ἀειμνήστων δὲ Καθηγητῶν Μακκά, Φωτεινοῦ καὶ Λούρου αἱ ὑπογραφαὶ κοσμοῦν τὸ δίπλωμά της.

Ἀσκήσασα μετὰ ταῦτα τὸ ἐπάγγελμα της εὐσυνειδήτως εἰς τὴν Ζίχνην τῶν Σερρών, διέπρεπεν εἰς αὐτὸ, ἐργαζομένη πλέον εἰς ιδιόκτητόν της Κλινικὴν εἰς Θεσσαλονίκην.

Διὰ τὴν ἐν γένει χρηστοθήειάν της ὁ Θεὸς ἐχάρισεν εἰς αὐτὴν Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς της, παραλαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς αἰωνίας Μονάς, ἠνωμένη μετ' Αὐτοῦ διὰ τῆς Μεταλήψεως τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἀπὸ παραδοσιακοὺς ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐκήδευσαν αὐτὴν.

Αἰωνία αὐτῆς ἡ μνήμη.

Πῶς τελεῖται τὸ Πάσχα τῶν Ὁρθοδόξων

Τίγιν τρόπῳ τελεῖται τὸ Πάσχα τῶν Ὁρθοδόξων, ἀληθῶς σφόδρα ὀλίγοι γνωρίζουν τοῦτο. Πολλοί, πολλὰ λέγουν ἀμαθῶς καὶ ἀκριτῶς, ὅτι δηλαδὴ τελεῖται διὰ τοῦ συστήματος τοῦ Μένωνος, ἢ ὅτι τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἐτελοῦσαν αὐτὸ οἱ Χριστιανοὶ μετὰ τῶν Ἰουδαίων, μὴ γινώσκοντες ἀκριτῶς τὸν χρόνον τελέσεως αὐτοῦ, ἢ ὅτι, ἦτο ἀκαθόριστος καὶ ἀπροσδιόριστος ὁ ὁρισμὸς αὐτοῦ, ἕως ὅτου συνεκροτήθη ἡ Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, καὶ ἔδωκεν ὁρισμὸν τελέσεως αὐτοῦ καὶ ἐξέδωκεν κανόνας καὶ πλείστα ἄλλα.

Οὐδὲν ἐξ αὐτῶν δὲν εὐσταθεῖ, ἀλλ' ὅσα ἐκ τῶν Θείων Γραφῶν εὗρομεν, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ ἐκθέσωμεν παρακατιόντες. Καὶ πρῶτον μὲν περὶ τοῦ Μένωνος, ὡς δὴβεν ὁδηγεῖ τοῦ Ἁγίου Πάσχα, λέγομεν ὅτι, οὐδὲν ἡμῶν τῶν πιστῶν καὶ τοῦ ἀπίστου ἐκείνου, οὐδὲ τὸν γνωρίζομεν, οὐδὲ καὶ ἔχομεν χρεῖαν ἐκείνου.

Δεύτερον δέ, περὶ συνεορτασμοῦ μετὰ τῶν Ἰουδαίων, τοῦ Ἁγίου Πάσχα καὶ τοῦ ἀπροσδιορίστου τοῦ χρόνου αὐτοῦ καὶ τοῦ ὁρισμοῦ τελέσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, λέγομεν οὐχὶ ἡμεῖς, ἀλλ' ὁ Μέγας Ἀθανάσιος αὐτολεξεῖ: «Ἄν τε τὸ αἷτιον τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου γενομένης, διαγνώγαι τις ἐθέλοι, εὗροι ἂν, διὰ τὴν Ἀρειανὴν αἵρεσιν καὶ διὰ τὸ Πάσχα συνήχθη, ἐπειδὴ οἱ κατὰ Συρίαν καὶ Κιλικίαν καὶ Μεσοποταμίαν διεφώνουν πρὸς ἡμᾶς καὶ τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ποιεῖσιν οἱ Ἰουδαῖοι, ἐπαύουν καὶ αὐτοί. Ἀλλὰ χάρις τῷ Κυρίῳ, ὥσπερ περὶ τῆς πίστεως, οὕτω καὶ περὶ τῆς Ἁγίας Ἐορτῆς, γέγονε συμφωνία. Καὶ τοῦτα ἦν τὸ αἷτιον, τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου» (Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐν Ἀφρικῇ Ἐπισκόπους).

Μετεφρασμένως δέ, ἔχει οὕτως. Καὶ ἐὰν θέλῃ κάποιος νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, εἶναι δέ, ἡ Ἀρειανὴ αἵρεσις, καὶ τὸ Πάσχα. Διότι οἱ Χριστιανοὶ τῆς Συρίας καὶ Κιλικίας καὶ Μεσοποταμίας, διεφώνουν μὲ ἡμᾶς, καὶ συμφωνοῦσαν μετὰ τῶν Ἰουδαίων. Ἀλλὰ δόξα τῷ Θεῷ, καθὼς ἡ ἐν Νικαίᾳ Σύνοδος ἔφερεν συμφωνίαν εἰς τὴν πίστιν, ἔνεκα τῆς Ἀρειανῆς αἵρέσεως, οὕτω καὶ εἰς τὸ Πάσχα. Τοῦτο λοιπὸν ἦτο τὸ αἷτιον τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου.

Καὶ πάλιν ἐν ἐτέρῳ τόπῳ, ὁ αὐτὸς Πατὴρ, λέγει ἕτερα περὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα: «Εὐαγγελιζώμεθα δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, περὶ τῆς συμφωνίας τοῦ Ἁγίου Πάσχα, ὅτι, ὑμετέρας εὐχαῖς, κατορθώθη καὶ τοῦτο τὸ μέρος, ὥστε πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἐῷα ἀδελφούς, τοὺς μετὰ τῶν Ἰουδαίων πρότερον ποιοῦντας, συμφώνως Ρωμαίοις καὶ ὑμῖν, καὶ πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς ἐξ ἀρχαίου μεθ' ὑμῶν, φυλάσσοις τὸ Πάσχα, ἐκ τοῦ δεῦρο ἄγειν» (Περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου).

Μετεφρασμένως ἔχει οὕτως. Σὰς ἀναγγέλομεν χαρμοσύνης εἰδήσεις ἀδελφοί, περὶ τῆς συμφωνίας τοῦ Ἁγίου Πάσχα, ὅτι, διὰ τῶν εὐχῶν σας, ἐπετεύχθη καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, ὥστε πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀδελφοί, οἱ πρότερον ἐορτάζοντες τὸ Ἅγιον Πάσχα ἐξ ἀγνοίας, μετὰ τῶν Ἰουδαίων, ἀπὸ τοῦ νῦν δέ, συμφώνως ἐορτάζουσι μετὰ τῶν Ρωμαίων Χριστιανῶν,

καὶ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, τοὺς ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἐθίμου φυλάσσοντας καὶ ἐορτάζοντας τὸ Πάσχα.

Κατὰ τοὺς λόγους λοιπὸν, τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, τὸν ἀκριβῆ ἐορτασμὸν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, δὲν τὸν ὥρισεν ἡ Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἀλλ' ἐδιώρθωσεν τὴν πλάνην ἣν εἶχον περὶ αὐτοῦ, οἱ Κίλικες καὶ Σύροι καὶ Μεσοποταμίαι. Προϋπήρχεν ὁ ὁρισμὸς ὁ ἀκριβὴς τῆς τελέσεως τοῦ Πάσχα, καὶ πρὸ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καθὼς δηλοῦν καὶ τὰ γραφόμενα τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου: «Συμφώνως Ρωμαίοις καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν, τοῖς ἐξ ἀρχαίου μεθ' ὑμῶν, φυλάσσοις τὸ Πάσχα».

Ἀληθῶς λοιπὸν, «ἐξ ἀρχαίου ἐθίμου» ἐορτάζον τὸ Ἅγιον Πάσχα οἱ Χριστιανοί, καθὼς καὶ ἡμεῖς σήμερον χάριτι Χριστοῦ ἐορτάζομεν.

Πόσον ἀρχαίου; Ὅσον καὶ ἡ σύστασις τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Παρὰ τίνων; Παρὰ τῶν Δομητόρων αὐτῆς, τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλων.

Πῶς δὴ καὶ πότε τελεῖται, καὶ ποῖα καὶ πόσα τὰ σημεῖα τῆς τελέσεως αὐτοῦ, πρῶτον θὰ θέσωμεν τὸ κείμενον τὸ Ἀποστολικόν, ὕστερον τὴν Μετάφρασιν, καὶ τέλος τὴν ἀνάλυσιν, ἵνα πᾶς Χριστιανὸς γνωρίζῃ ἀκριβῶς περὶ τοῦ Πάσχα, καὶ μὴ πλανᾶται, ἐκ τῶν ποικίλων γνωμῶν καὶ διδασκαλιῶν.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

«Δεῖ οὖν ὑμᾶς ἀδελφοί, τοὺς τῷ τοῦ Χριστοῦ ἐξηγορασμένους τιμῇ αἵματι, τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἀκριβῶς ποιεῖσθαι, μετὰ πάσης ἐπιμελείας, μετὰ τροπὴν ἰσημερινήν, ὅπως μὴ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐνὸς παθήματος μνείαν ποιεῖσθε, ἀλλ' ἅπαξ τοῦ ἔτους, τοῦ ἅπαξ ἀποθανόντος, μηκέτι παρατηρούμενοι μετὰ Ἰουδαίων ἐορτάζειν. Οὐδεμίαν γὰρ κοινωνία ἡμῖν νῦν πράξι αὐτοῦ, πεπλάνηται γὰρ καὶ αὐτὴν τὴν ψῆφιν, ἣν νομίζουσιν ἐπιτελεῖν, ὅπως πανταχόθεν ὦσιν πεπλανημένοι καὶ τῆς ἀληθείας ἀπεσχονισμένοι. Ὑμεῖς δὲ φυλάσσεσθε ἀκριβῶς τὴν ἰσημέριον τροπὴν τῆς ἑαρινῆς ὥρας, ἥτις γίνεται εἰκάδι δευτέρα τοῦ δωδεκάτου μηνός, ὃς ἐστὶ Δύστης, ἐπιτηροῦντες ἕως εἰκάδος πρώτης σελήνης, ὅπως μὴ ἐν ἐτέρῳ ἐβδομαδί ἐμπέσοι ἡ τέσσαρεσκαίδεκάτῃ τῆς σελήνης καὶ πλάνης γενομένης, ἀγνοία δις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπιτελέσωμεν τὸ Πάσχα, ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐορτάσωμεν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναστάσιμον ἡμέραν, ἀλλ' ἐν Κυριακῇ μόνῃ» (Ἀποστολικά Διαταγὰί, Βιβλίον Ε' Κεφάλαιον ΙΖ').

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Πρέπει λοιπὸν σεῖς ἀδελφοί, οἱ ἐξηγορασμένοι μετὰ τὴν τιμὴν αἵμα τοῦ Χριστοῦ, τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ ἐπιμελείας νὰ προσέχετε, μετὰ τὴν ἰσημέριον τροπὴν, ἵνα μὴ δις τοῦ ἔτους, ἐνὸς παθήματος μνείαν ποιεῖτε, ἀλλὰ ἅπαξ τοῦ ἔτους, τοῦ ἅπαξ ἀποθανόντος Χριστοῦ, καὶ μὴ παρατηρεῖτε νὰ ἐορτάζετε μετὰ τῶν Ἰουδαίων, διότι οὐδεμία σχέσις ἡμῶν καὶ ἐκείνων, διότι πλανῶνται καὶ εἰς τὸ Πάσχα των, τὸ ὁποῖον νομίζουσιν ὅτι ὀρθῶς ἐπιτελοῦν, ὅπως ἀπὸ παντοῦ ὑπάρχουσιν πεπλανημένοι καὶ ἀπο-

μονομένοι. Σεῖς νὰ τηρεῖτε ἀκριβῶς τὴν Ἰσημερινή τροπὴν τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀνοιξέως, ἡ ὁποία γίνεται τὴν εἰκοστὴν δευτέραν τοῦ Δωδεκάτου μηνός, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Δύστρος (Μάρτιος), παρατηροῦντες ἕως τῆς εἰκοστῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Σελήνης, ἵνα μὴ εἰς ἕτερον τέταρτον ἐμπέσει ἡ Δεκάτη τετάρτη ἡμέρα τῆς Σελήνης, καὶ γίνῃ πλάνη, καὶ ἐκ τῆς πλάνης ἀγνοῦντες, ἐορτάσωμεν δις τοῦ ἔτους τὸ Πάσχα, ἢ μὴ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐορτάσωμεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρὰ μόνον ἐν Κυριακῇ.

Τέλος τῆς Μεταφράσεως.

Νῦν δέ, θὰ εἴπωμεν ἀναλυτικώτερον τὰ σημεῖα ἐπιτελέσεως τοῦ Ἁγίου Πάσχα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἑξ (6).

Πρῶτον σημεῖον τελέσεως τοῦ Πάσχα, εἶναι νὰ τελεῖται μετὰ τὴν Ἰσημερινήν τροπὴν τῆς Ἀνοιξέως, κατὰ τὴν Διαταγὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τῶν Ῥηγόντων «Δεῖ οὖν ὑμᾶς ἀδελφοί, τοὺς τῷ τοῦ Χριστοῦ ἐξηγορασμένους αἵματι, τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἀκριβῶς ποιεῖσθαι, μετὰ πάσης ἐπιμελείας, μετὰ τροπὴν Ἰσημερινὴν τῆς Ἐαρινῆς ὥρας».

Δεύτερον σημεῖον εἶναι, νὰ τελεῖται αὐτό, μετὰ τοῦ Ἰουδαϊκῶν Πάσχα, κατὰ τὴν Ἀποστολικὴν παραγγελίαν, τὴν λέγουσαν: «Μηκέτι παρατηροῦμενοι μετὰ Ἰουδαίων ἐορτάζειν, οὐδεμία γὰρ κοινωνία ἡμῖν νῦν πρὸς αὐτούς».

Τρίτον σημεῖον εἶναι, ἡ Ἰσημερινή τροπὴ τῆς Ἀνοιξέως, ἡ ὁποία γίνεται τὴν εἰκοστὴν δευτέραν τοῦ μηνός Μαρτίου, ὡς προστάζουν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι λέγοντες: «Ὑμεῖς δέ, φιλάσσεσθε ἀκριβῶς, τὴν Ἰσημερινὴν τροπὴν τῆς Ἐαρινῆς ὥρας, ἥτις γίνεται, εἰκάδι Δευτέρα τοῦ Δωδεκάτου μηνός, ὅς ἐστι Δύστρος».

Τέταρτον σημεῖον εἶναι, τὸ τρίτον τέταρτον τῆς Σελήνης, εἰς τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ τελεῖται τὸ Πάσχα, ἀπαραιτήτως, καὶ οὐδέποτε εἰς τὸ δεύτερον, ἢ, εἰς τὸ τελευταῖον τέταρτον. Δηλαδή νὰ τελεῖται, ἀπὸ τὴν

δεκάτην πέμπτην ἡμέραν καὶ αὐτὴν, ἕως τὴν εἰκοστὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Σελήνης καὶ αὐτὴν. Διότι, εἰάν τελέσωμεν τὸ Πάσχα, π.χ., τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τῆς Σελήνης, τότε τελοῦμεν αὐτό, δις τοῦ ἔτους, ἕνεκεν πλάνης, καθὼς ἡμῖν διασαφῶσι οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, λέγοντες ρητῶς: «Ἐπιτηροῦντες ἕως ἑκάδος Πρώτης Σελήνης, ὅπως μὴ ἐν ἑτέρᾳ ἑβδομαδί ἐμπέσοι Τέσσαρεσκαδεκάτῃ τῆς Σελήνης, καὶ πλάνης γενομένης, ἀγνοία δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπιτελέσωμεν τὸ Πάσχα. Ὅπως μὴ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐνὸς παθήματος μνείαν ποιήσῃς, ἀλλ' ἀπαξ τοῦ ἔτους, τοῦ ἀπαξ ἀποθανόντος». Ἐάν πάλιν τελέσωμεν αὐτό εἰς τὸ τελευταῖον τέταρτον τῆς Σελήνης, τότε εἴμεθα ἔξω τῶν διατεταγμένων ὁρίων.

Πέμπτον σημεῖον εἶναι, τὸ νὰ τελεῖται ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, διότι οὕτω γράφουσι: «Ἡ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐορτάσωμεν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσιμον ἡμέραν, ἀλλ' ἐν Κυριακῇ μόνῃ».

Τὸ ἕκτον σημεῖον εἶναι ἡ διαδρομὴ ὅπου δύναται χρονικῶς νὰ τελεῖται τὸ Πάσχα, ἥτοι, ἀπὸ εἰκοστῆς δευτέρας 22ας Μαρτίου, ἕως εἰκοστῆς τετάρτης 24ης Ἀπριλίου. Τοῦτο εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ Τυπικὸν τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου, Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Παχωμίου.

Αὐτὰ λοιπὸν εἶναι τὰ σημεῖα τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ Ἁγίου Πάσχα, παραδεδομένα εἰς ἡμᾶς, παρὰ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐορτασθῇ, μὲ τὰ σημεῖα τὰ Ἀποστολικά, ἐν ἑτέρῳ Ἡμερολογίῳ, φερό' εἰπεῖν τῷ Παπικῷ. Ἐάν ἀποφύγετε καὶ θέλετε νὰ μάθετε, τίνι τρόπῳ ὁ Πάπας ἐπιτελεῖ τὸ Πάσχα αὐτοῦ, λέγομεν ὑμῖν ὅτι, ἐορτάζει τοῦτο Παπικῶς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ Ἀποστολικῶς, διότι τὰ ἀδύνατα τοῖς εὐσεβέσι, δυνατόν εἰσι τοῖς ἀσεβέσι Παπικοῖς. (Ἀπόστασμα, ἐκ τοῦ Βιβλίου, Διακριτικὰ Σημεῖα τῶν Αἱρέσεων).

Α. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΤΛΑΚΕΣ ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

ΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΑΙΤΗΜΑ

Πρόσφατα ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος ἀνέφερεν τὴν ἐπιμονὴν τῆς αἰρετικῆς Ρώμης νὰ μπῇ καὶ ἐπίσημα στὴν Ὁρθόδοξον Ἑλλάδα συνάπτοντας τὸ περίφημον (!!) «Κογκορδάτον» μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ὁ πλέον ἄμοιρος τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, γνωρίζει ὅτι ἐπαυσεν ἀπὸ αἰῶνα, πολλῶν νὰ ὑπάρχῃ ἡ χριστιανικὴ ἐπισκοπὴ τῆς Ρώμης ἀλλὰ τὸ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ μέσα στὸ ὁποῖον ἀφεντεῖται ὁ αὐτοαποκαλούμενος δούλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (SERVUS SERVORUM DEI), ἐνῶ αὐτόν, τὸ δούλον τὸν φέρειν κάθε τόσο ἐπὶ τῶν ὤμων τοὺς οἱ πειθήνιοι καρδινάλιοι τοῦ πανισχύρου αὐτοῦ κράτους τὸ ὁποῖον ἔχει ἰσχυρὰν κοσμικὴν ἐξουσίαν μετὰ μίαν «αἰροῦστα» θρησκευτικὴν ἐπικαλύψεως καὶ προσπαθεῖ διὰ παντοίων διπλωματικῶν τρόπων νὰ πείσῃ καὶ τοὺς ἰθύνοντας τὴν Πατρίδα μας, πὼς πολλὰ θὰ προκύνουν ὠφέλη ἐάν συναφθῇ διπλωματικὴ συμφωνία μαζί του. Καὶ ἐνδέχεται ἀνίσχυροι θρησκευτικῶς

ὁριζόμενοι πολιτικοὶ νὰ εἶναι πρόθυμοι νὰ προσκυνήσουν τὴν «ἐμβάδα» τοῦ Πάπα, διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἀμφίβολα ἀνταλλάγματα. Ἀλλὰ ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει πικρὰν πικροτάτην πείραν τῶν ἀληθινῶν διαθέσεων τῆς παπικῆς καθέδρας πρὸς αὐτόν.

Διὰ τοῦτο μόλις ἐπληροφορήθη τὴν νέαν αὐτὴν κοροΐσιν τῆς παπικῆς διπλωματίας ὑψωσεν τὸ ἀκατάβλητον ἠθικόν του ἀνάστημα γιὰ νὰ βροντοκραγήσῃ: OXI, POTE, KONKORDATON KAI SYMFONIES ME TON AIRESIARCHHN PAPA! OXI TYΠΟΤΑΓΗΝ ΣΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ! OXI ΑΓΚΑΛΙΑΣΜΑΤΑ με ἐκείνους ποὺ κάποτε καὶ κατὰ διάφορα χρονικά διαστήματα ΑΠΕΛΕΙΞΑΝ ΠΕΡΙΤΡΑΝΩΣ ὑπὸ ποίων αἰσθημάτων ἐμφοροῦνται διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλλάδα.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς οὐδέποτε ὑπῆρξεν μνησικακος καίτοι, πάντοτε νευρώδης, ἐνθουσιώδης καὶ θαρραλέος. Ἀλλὰ ποῖα ἔμπροκτῃ μετάνοια ἔδειξεν ἡ Παπι-

κή καθέδρα, δι' ὅσα ἔπραξεν κατὰ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Πόσα ἐπέστρεψεν τιμαλφῇ, πρὸ πάντων δὲ διαπραγνέντα τίμια Λείψανα Μαρτύρων καὶ Ἡρώων τῆς Ἑλλάδος τὰ ὁποῖα ἐσυλήθησαν καὶ ἐβεβηλώθησαν κατὰ τὴν ἀπαισίαν μνήμης ἐκεῖνες σταυροφορίες οἱ ὁποῖες ὡς πρὸς τὴν καταστροφὴν ἦταν ἐφάμιλλες τῶν βοιωμερῶν ἐκθρεμάτων τῆς Ἀγαρ, μέχρι τοιοῦτου σημείου ὥστε ὁ μέγας πρόμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἅγιος Μάρκος ὁ Ἐφέσου ὁ Εὐγενικός νὰ κλαύσῃ πικρῶς βλέποντας εἰς τὴν φερόσαν προκλητικὰ νὰ φηγοῦνται τὰ ὅσα ἐκλάπησαν ἀπὸ τὴν πολυστένακτη Βασιλίδα. Ἀλλὰ μήπως κατὰ τὴν φοικτὴν συμφορὰν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας δὲν ἦταν τὰ τέκνα τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας τὰ ὁποῖα ἀπέκοπταν τὰ χέρια τῶν μαρτύρων Ὁρθοδόξων ποὺ ζητοῦσαν σωτηρία ἀπὸ τὸ λεπίδι τῶν κεφαλαιῶν;

Ἀλλὰ ἐνῶ ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία ἐκήρυξεν τὸ 1928 πένθος καὶ προσευχὴ ὅταν γιὰ γκιστερὸς ἀπῆγαγον τὸ παιδί ἐνὸς ἀεροπόρου Ἀμερικανοῦ, ΤΙ ΕΠΡΑΞΕΝ ὅΤΑΝ ΝΕΩΤΕΡΟΙ ΗΡΩΔΑΙ ΑΠΗΓΑΓΟΝ ΣΤΟ ΣΙΔΗΡΟΤΗ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ 28.000 Ἑλληνόπουλα γιὰ νὰ ξεχάσουν θρησκεία καὶ Πατρίδα καὶ Γονεῖς καὶ Ἀδέλφια; Καὶ ἀκόμη, ὅταν οἱ ὁδοὶ τοῦ αἰμοσταγοῦς τυράννου τῆς μαρτυρικῆς Κύπρου, κρεμοῦσαν τοὺς λεβέντες τῆς καὶ ῥήμαζαν σπῆτια τῶν Κυπρίων, ΤΙ ΕΠΡΑΞΑΝ, ποῖα φωνὴ διαμορτυρίας ὑψώσεν ἐνώπιον τῶν μεγάλων, τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, γιὰ νὰ σωθοῦν οἱ σφαγιαζόμενοι μάρτυρες ποὺ τὸ μόνον ζητοῦσαν ἦταν τὸ ἀναπαύετον γιὰ κάθε ἄνθρωπον, δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ΤΟ ΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΑΥΤΟ ΑΙΤΗΜΑ, σὰν μὴ νέα παγίδα τῆς ὑπερφύλης Ρώμης καὶ κηρύττει πνευματικὴν ἐπαγρύπνησιν ὥστε μετὰ θερμῆς προσευχῆς νὰ βιατεῖται τὸν Αἰώνιον ἵνα λαλήσουν τὰ «πρόποντα» ὡς ἀπάντησιν στὸ ΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΑΙΤΗΜΑ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγραφα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

«Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

ΕΠΙΡΧΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΔΡΑΜΑ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1979

ΙΕΡΑ ΜΝΗΜΟΣΤΝΑ

Τὴν 22αν Ἰανουαρίου ἐγένοντο τὰ Ἱερά Μνημόσυνα τῶν ἐν Κυρίῳ καμνηθέντων Ἀναστασίας Χ' Μωυσιάδου ἐτήσιον, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀγαθαγγέλου Βούρδουλα θανόντος εἰς Ἀγ. Ὅρος, καὶ τοῦ Ζηλωτοῦ Μοναχοῦ Ἀββακοῦ θανόντος πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἰς Βίγλαν Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας εἰς μεγάλην ἡλικίαν. Εἰς θρησκευτικῶς ἐφημερίδας πολλοὶ καὶ πολλὰ ἔγραψαν δι' αὐτόν. Ἐγνώριζεν ἐκ στήθους πλήρη κεφάλαια τῶν ἁγίων Γραφῶν καὶ τὰ ἡμῖν νεύει κατὰ τὸ πνεῦμα αὐτῶν παρ' ὅλον ὅτι ἦτο τελείως ἀγράμματος. Διαρκῶς ἦτο ξυπόλυτος καὶ πτωχὰ ἐνδεδυμένος ἔχων τὸ διακόνημα τοῦ Τραπεζάρη. Ὅλοι οἱ γράμκτες περὶ αὐτοῦ ἐλησμόνησαν τὸ κυριώτερον: τὴν ΠΙΣΤΗΝ του, διότι ἦτο ΖΗΛΩΤΗΣ. Αἰωνία τῶν ἡ μνήμη.

+ Πρωθιερεὺς ΜΙΧ. Ν. ΣΑΒΒΟΠΟΤΑΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερά Σύνοδος, καθιερώντως καὶ πρὸς ἄρσιν τυχόν παρερμηνειῶν, δηλοποιεῖ διὰ τῆς παρούσης ὅτι, οὐδὲν δημοσίευμα δεσμεύει ταύτην ἢ ἀπηχεῖ τὰς ἀπόψεις αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔτυχε τοῦτο, πρὸ πάσης κωλοφορίας, τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως καὶ εὐλογίας ἐγγράφως ἢ δὲν ἐδημοσιεύθῃ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ εἰς τὸ Ἐπίσημον Ὁργανον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστέλλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)